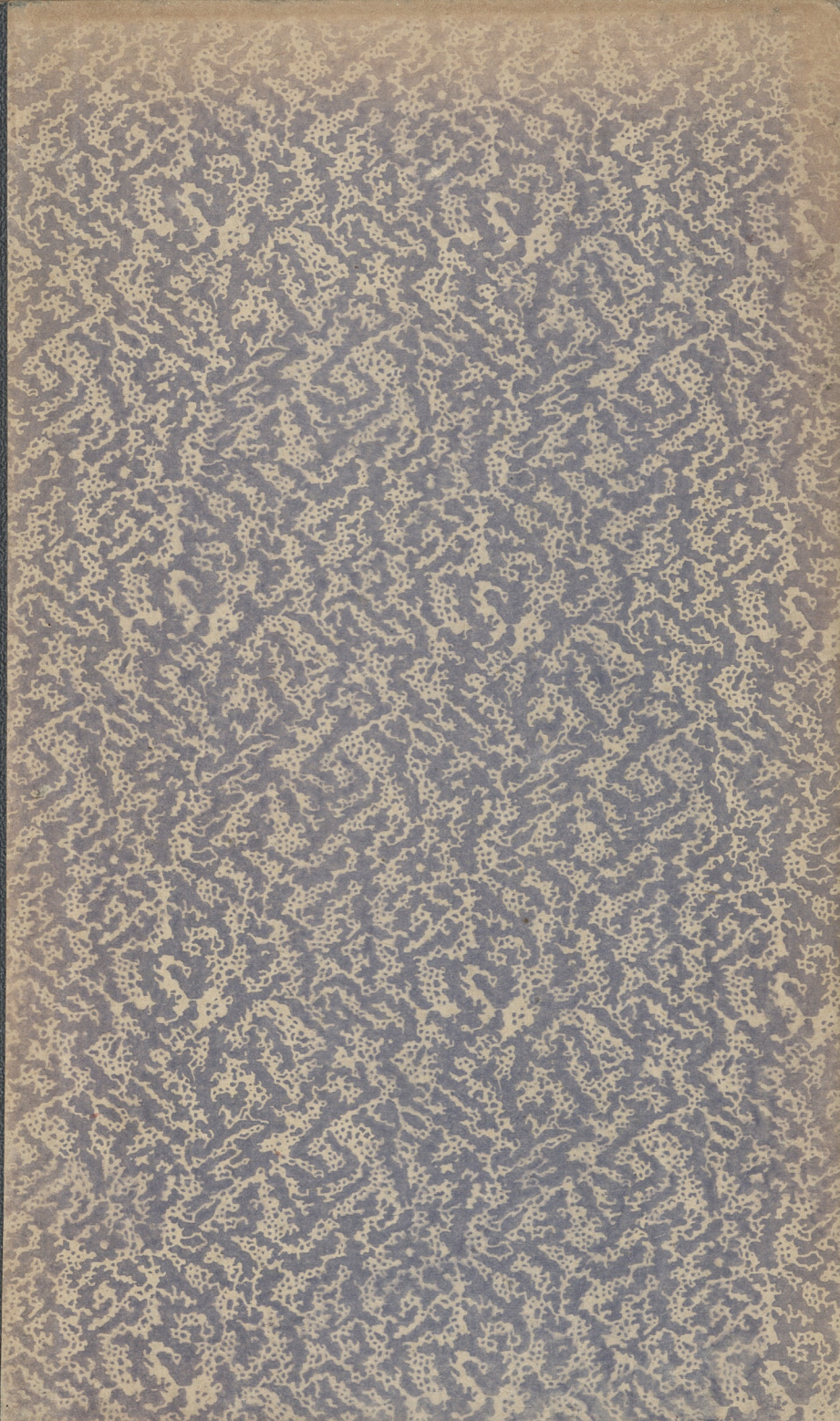

14

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΜΗΔΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθ. 2, 50

ΜΕΤΑΦΡΑΣΣ

ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΑΝΑΓΡΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΑΤΩΤΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
Γεν. αριθ. 429
Κατηγορία 2
Ειδ. αριθ. 29

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Π.Ε.Κ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθμ. 3/514

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΦΕΞΗ

1910

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

Ἡ Μήδεια καὶ ὁ Ἴάσων μετὰ τὸν φόνον τοῦ Πελίου, καταφεύγουν εἰς τὴν Κόρινθον, εἰς τὸν βασιλέα αὐτῆς Κρέοντα, ὅπου οὗτος ὑπανδρεύει τὴν κόρην του μὲ τὸν Ἴάσωνα.

Ἡ Μήδεια μανιώδης ἀρχίζει ν' ἀπειλῆ καὶ ὁ Κρέων, ἔχων τὴν πείραν τοῦ παρελθόντος καταδικάζει αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα της εἰς ἔξορίαν.

Ἐκείνη τότε διὰ νὰ εὕρῃ καιρὸν πρὸς ἐκδίκησιν, καταπαίδει τὸν Κρέοντα νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ μείνῃ μίαν ἡμέραν ἀκόμη καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς, στέλλει τὰ τέκνα της μὲ δηλητηριασμένα κοσμήματα πρὸς τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως, τάχα ὅπως τὴν παρακαλέσουν νὰ μὴ ἔξορισθοῦν μετὰ τῆς μητρός των.

Ἡ νέα πίπτει εἰς τὴν παγίδα, φορεῖ τὰ κοσμήματα καὶ καίεται ζῶσα ὑπ' αὐτῶν καθὼς καὶ ὁ πατήρ της Κρέων· τότε ἡ Μήδεια φονεύει ἰδίᾳ χειρὶ τὰ τέκνα της διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν Ἴάσωνα καὶ σφίζεται ἐπὶ πτερωτοῦ ἄρματος ὑπὸ τοῦ πάππου της Ἑλίου.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΠΡΑΚΛΕΙΟΥ

Λογ. αἰ. 13

Πολιτ.

13 ο η δ η τ ι υ α

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Μ Η Δ Ε Ι Α

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΗΔΕΙΑ
ΙΑΣΩΝ
ΚΡΕΩΝ
ΑΙΓΕΥΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ
ΤΡΟΦΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΠΑΙΔΙΑ τῆς Μηδείας
ΧΟΡΟΣ Κορινθίων γυναικῶν

ΤΡΟΦΟΣ

Εἶθε νὰ μὴ ἐπερνοῦσε ποτὲ τὸ σκάφος τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τὰς ὀμιχλώδεις Συμπληγάδας πέτρας εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων, οὔτε νὰ ἐκόπτετο ποτὲ πεῦκον εἰς τὰ δάση τοῦ Πηλίου διὰ νὰ γείνουν κουπιὰ διαλεκτῶν πολεμιστῶν, ποὺ ἐπῆγαν νὰ πάρουν διὰ τὸν Πελῖαν τὸ κατάχρυσον δέρας...

Διότι τότε, οὔτε ἡ κυρία μου ἡ Μηδεια ἀπὸ ἔρωτα πρὸς τὸν Ἰάσωνα θὰ ἤρχετο εἰς τὴν πυργοστολισμένην Ἴωλκόν, οὔτε θὰ ἔμενε τώρα εἰς τὴν χώραν αὐτὴν τῶν Κορινθίων μὲ τὸν ἄνδρα καὶ τὰ παιδιὰ της, ἀφοῦ κατῴρθωσε νὰ καταπέισῃ τὰς κόρας τοῦ Πελίου νὰ σκοτώσουν τὸν πατέρα των...

Εἶνε ἀλήθεια τώρα, ὅτι ἔγεινε ἀγαπητὴ ἐδῶ ἀπὸ τοὺς πολίτας εἰς τῶν ὁποίων τὴν χώραν κατέφυγεν, ἐντελῶς ὁμονοῦσα τὸν καιρὸν ἐκεῖνον μὲ τὸν Ἰάσωνα, τὸ ὅποιον εἶνε καὶ τὸ καλλίτερον ἀπὸ ὅλα, ὅταν δηλαδὴ ἡ γυναῖκα δὲν διχονοεῖ μὲ τὸν ἄνδρα.

Τώρα ὅμως ὅλοι εἶνε ἐχθροὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ εὐτυ-

χία των καταστρέφεται, διότι ὁ Ἰάσων ἐπρόδωσε τὴν κυρίαν μου καὶ τὰ παιδιά του, ἐνυμφεύθη τὴν κόρην τοῦ Κρέοντος, ὁ ὅποιος βασιλεύει εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ζῆ μετὴν βασιλικὴν γυναῖκά του, ἡ δὲ δυστυχισμένη Μῆδεια φωνάζει διὰ τοὺς ὄρκους του, τοῦ ἐνθυμίζει τὴν ὑπερτάτην ὑπόσχεσιν ποῦ τῆς ἔδωσεν ἀπλώνων τὸ δεξιὸν χέρι, καὶ καλεῖ τοὺς Θεοὺς μάρτυρας, διὰ τὴν ἀνταμοιβὴν ποῦ τῆς δίδει ὁ Ἰάσων!

Ἄπο τότε δὲ ποῦ ἐνόησε ὅτι ὁ ἄνδρας τῆς τὴν ἀπατᾶ, μένει νηστικὴ βασανίζουσα τὸ σῶμά της, καὶ περνᾷ ὄλον τὸν καιρὸν τῆς μετὰ δάκρυα, χωρὶς οὔτε τὰ μάτια νὰ ὑψώνη οὔτε νὰ σηκώνη τὸ πρόσωπον... Τὰς συμβουλὰς τῶν φίλων τῆς ἀκούει ὡσάν βράχος ἢ τρικυμία τῆς θαλάσσης· ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν στρέφει τὸ ἄσπρον τῆς πρόσωπον καὶ κλαίει μόνη τὸν ἀγαπητὸν πατέρα τῆς καὶ τὴν πατρίδα καὶ τὸ σπίτι τὰ ὅποια ἐγκατέλιπε, διὰ νὰ φύγη μετὰ ἄνδρα ὅστις τώρα τὴν ἀτιμάζει... Τώρα ἔμαθε ἡ δυστυχισμένη ἀπὸ τὰς συμφορὰς τῆς, τί καλὸν εἶνε νὰ μὴ φεύγη κανεὶς ἀπὸ τὴν πατρικὴν του γῆν! Τὰ παιδιά τῆς τὰ μισεῖ καὶ οὔτε εὐχαριστεῖται νὰ τὰ βλέπη, φοβοῦμαι δὲ μήπως σκεφθῆ τίποτε ἄλλο κακόν, διότι ἔχει ἄγριον χαρακτῆρα καὶ οὔτε θὰ ὑποφέρῃ τὴν δυστυχίαν.

Ἐγὼ τὴν γνωρίζω, καὶ φοβοῦμαι μήπως ἐμπήξῃ κανὲν κοπτερὸν μαχαίρι εἰς τὸ πλευρόν της, ἢ μήπως σκοτώσῃ τὸν βασιλέα καὶ τὸν ἄνδρα τῆς καὶ τότε πάθῃ μεγαλητέρας συμφορὰς.

Εἶνε φοβερός χαρακτήρ, οὔτε εἰμπορεῖ νὰ τὴν καταβάλλῃ εὐκολὰ ἂν τὰ βάλῃ μαζύ της! Ἄλλὰ νά! ἔρχονται τὰ παιδιά, ἀφοῦ ἐπαιξαν μετὰ τὰ στεφάνια, χωρὶς νὰ σκοτίζωνται

διὰ τὰς δυστυχίας τῆς μητέρας των... Ἡ νεότης δὲν ἀγαπᾷ νὰ ὑποφέρῃ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ (εἰσερχόμενος μετὰ τὰ παιδιά)

Παλαιὰ ὑπρέτρια τοῦ σπιτιοῦ τῆς κυρίας μου, τί στέκεσαι ἐδῶ ἐμπρὸς εἰς τὰς πύλας κατάμονη καὶ θρηνολογεῖς τὰς συμφορὰς μέσα εἰς τὴν ψυχὴ σου; πῶς ἡ Μῆδεια μένει μόνη χωρὶς ἐσέ;...

ΤΡΟΦΟΣ

Γέροντα παιδαγωγὸν τῶν παιδιῶν τοῦ Ἰάσωνος, αἱ συμφοραὶ τῶν κυρίων εἶνε συμφοραὶ καὶ διὰ τοὺς καλοὺς δούλους καὶ πονεῖ ἡ ψυχὴ των. Ἐγὼ τοῦλάχιστον τόσον πολὺ ἔχω λυπηθῆ ὥστε μοῦ ἤλθε ὄρεξις νὰ ἔλθω ἐδῶ καὶ νὰ εἰπῶ ἐμπρὸς εἰς τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν τὰς δυστυχίας τῆς κυρίας μου!...

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ὡστε ἡ δυστυχισμένη δὲν παύει ἀκόμη νὰ κλαίῃ;

ΤΡΟΦΟΣ

Σὲ μακαρίζω ἂν τὸ νομίζῃς... Τὸ κακόν δὲν εἶνε οὔτε εἰς τὴν μέσση ἀκόμη, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀρχὴν!...

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ὦ! ἡ ἀνόητος.. ἂν πρέπει νὰ λέγῃ κανεὶς ἔτσι τοὺς κυρίους του... καὶ δὲν εἰξεύρει τίποτε ἀπὸ τῆς καινούργιας συμφοραῖς. . .

ΤΡΟΦΟΣ

Τί τρέχει λοιπὸν γέροντα; μὴν ἀρνηθῆς νὰ μοῦ τὸ εἰπῆς!

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Τίποτε!... μετανόησα και γι' αυτό ακόμη ποῦ εἶπα. . .

ΤΡΟΦΟΣ

Μὴ κρύβῃς σὲ παρακαλῶ τίποτε ἀπὸ ἐμένα ποῦ εἶμαι συνάδελφός σου... Ἄν εἶνε ἀναγκαῖον δὲν θὰ εἰπῶ λέξιν ἀπ' αὐτά. . .

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Νά! εἶχα ἔλθῃ εἰς τὸ μέρος ποῦ οἱ γεροντότεροι κάθονται κοντὰ εἰς τὴν ἱεράν πηγὴν Πειρήνην καὶ παίζουσι κύβους καὶ ἄκουσα χωρὶς νὰ φαίνωμαι ὅτι ὁ Κρέων ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας, θὰ ἐξορίσῃ ἀπὸ τὴν Κόρινθον τὰ παιδιά αὐτὰ μὲ τὴν μητέρα των. Καὶ ἂν ἡ εἰδῆσις αὐτὴ εἶνε ἀληθινὴ δὲν εἰξεύρω, ἤθελα ὁμως νὰ μὴν εἶνε....

ΤΡΟΦΟΣ

Καὶ θὰ τὸ ὑποφέρῃ αὐτὸ ὁ Ἰάσων, νὰ κακοπάθουσι τὰ παιδιά του, ἔστω καὶ ἂν εἶνε μαλλωμένος μὲ τὴν μητέρα των;

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Παληὰ ἀγάπη εἶνε πάντοτε μικροτέρα ἀπὸ καινούργια, καὶ ὁ Ἰάσων δὲν ἀγαπᾷ πειὰ τὴν Μῆδειαν. .

ΤΡΟΦΟΣ

Ἐχάθηκαμεν, ἂν ἔλθουσι ἀκόμη καὶ ἄλλαις συμφοραῖς πρὶν ἢ παληαῖς περάσουσι...

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ὅπωςδὴποτε σὺ σώπασε, καὶ μὴ εἰπῆς λέξιν, διότι δὲν εἶνε καιρὸς νὰ μάθῃ αὐτὴν τὴν εἰδῆσιν ἢ κυρία....

ΤΡΟΦΟΣ

ὦ! παιδιά! ἀκούετε πῶς σᾶς φέρεται ὁ πατέρας σας;... Δὲν λέγω νὰ τὸν παιδέψῃ ὁ Θεὸς διότι εἶνε κύριός μου, ἀλλ' ἀποδεικνύεται ὅτι φέρεται κακὰ εἰς ἀνθρώπους ποῦ τὸν ἀγαποῦν....

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Αἶ! ποῖος τάχα εἶνε καλλίτερος! Ἄν γὰρ τὸν γάμον ὁ Ἰάσων ἐγκαταλείπῃ τὰ παιδιά του, τῶρα μαθαίνεις ὅτι ἄλλος δικαίως ἄλλος διὰ κέρδος, ὅλοι ἀγαποῦν τὸν ἑαυτὸν των περισσότερον ἀπὸ τὸν πλησίον των;

ΤΡΟΦΟΣ (πρὸς τὰ παιδιά)

Πηγαίνετε μέσα παιδιά! καὶ ἄς εἶνε ὅλα γιὰ καλὸ! (πρὸς τὸν παιδαγωγόν) σὺ κράτησέ τα ὅσον εἴμπορεῖς περισσότερον μόνον καὶ μὴ τὰ φέρνης κοντὰ εἰς τὴν μητέρα των εἰσὼφ εἶνε ἔτσι μελαγχολικὴ, διότι πρὸ ὀλίγου τὴν εἶδα νὰ τὰ κυττάζῃ μὲ ἄγριον βλέμμα, ὡτάν νὰ ἤθελε νὰ κάμῃ κανένα κακόν... Αὐτὴ δὲν θὰ παύσῃ τὸν θυμό της, τὸ ἤξεύρω καλά, πρὶν κατακεραυνώσῃ κάποιον... Εἶθε μόνον νὰ τὸ κάμῃ εἰς κανένα ἐχθρὸν καὶ ὄχι εἰς κανένα φίλον...

ΜΗΔΕΙΑ (εἰσερχομένη)

Ἄλλοίμονον ἢ δυστυχισμένη, ἢ κακομοιριασμένη ἐγώ.. Τί συμφοραῖς!... Ἄλλοίμονον! Πῶς νὰ ἀπέθαινα!...

ΤΡΟΦΟΣ

Νά! ἐκεῖνο ποῦ σᾶς ἔλεγα, ἀγαπημένα μου παιδιά!.. ἡ μητέρα σας ἐρεθίζεται καὶ ὁ θυμὸς της γίνεται μεγαλύτερος... Πηγαίνετε γρηγορώτερα μέσα εἰς τὸ σπίτι, καὶ μὴ ἐρχεσθε κοντὰ της ἀλλὰ προφυλάττεσθε ἀπὸ τὸν ἄγριον χα-

ρακτῆρά της καὶ τὴν σκληρὰν φύσιν μιᾶς τέτοιας ὀρμητικῆς ψυχῆς.. Ἐμπρός! πηγαίνετε μέσα τὸ γρηγορώτερον... Τὸ βλέπει κανεὶς φανερά, ὅτι τὸ σύννεφον τῶν στεναγμῶν ποῦ σηκώνεται, γρήγορα θὰ ξεσπάσῃ μὲ μεγαλητέραν ὀρμήν. Τί ἄραγε θὰ κάμῃ ψυχὴ ὀρμητικὴ ὡσάν αὐτήν, ποῦ δύσκολα καταπραύνηται εἰς τῆς συμφοραῖς της ;...

ΜΗΔΕΙΑ

Αἰ! αἰ! ἔπαθα ἢ δυστυχισμένη συμφοραῖς γιὰ μεγάλους θρήνους. Κατηραμένα παιδιὰ σκληρᾶς μητέρας εἶθε, νὰ χαθῆτε μαζὺ μὲ τὸν πατέρα σας καὶ μὲ ὅλον τὸ σπίτι αὐτό!...

ΤΡΟΦΟΣ

Ἄλλοίμονόν μου! ἄλλοίμονόν μου τῆς κακομοίρας!.... καὶ τί σοῦ φταῖνε τὰ παιδιὰ εἰς τὰ σφάλματα τοῦ πατέρα των... γιατί τὰ μισεῖς; Ἄλλοίμονον παιδιὰ μου! πόσον φοβοῦμαι μὴ πάθετε τίποτε... Φοβοῦμαι πολὺ τοὺς βασιλικούς θυμούς· δύσκολα κατευνάζονται, διότι συνήθισαν ὀλίγον νὰ τοὺς διατάσσουν οἱ ἄλλοι καὶ πολὺ νὰ διατάσσουν αὐτοί!...

Τὸ καλλίτερον ἀπὸ ὅλα εἶνε νὰ ζῆ κανεὶς μὲ ἰσότητα. Ὅσον γιὰ μένα τοῦλάχιστον, εἶθε νὰ γηράσω μὲ ἀσφάλειαν ἂν ἔχι μὲ μεγαλεῖα. Αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς μετριόφροσύνης εἶνε ζηλευτόν, τὸ νὰ τὴν ἔχη δὲ κανεὶς πάντοτε εἶνε τὸ καλλίτερον γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ὑπερβολὴ εἰς ὅλα τὰ πράγματα ποτὲ δὲν ὠφελεῖ, γιατί ἐξοργίζεται ὁ Θεὸς καὶ στέλνει ἀκόμη μεγαλήτερα δυστυχήματα

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσα τῆς φωναῖς, ἄκουσα τοὺς θρήνους τῆς δυστυχι-

σμένης κόρης τῆς Κολχίδος, ἢ ὅποια ἀκόμη δὲν ἠτύχασε! Εἰπέ μου ὅμως γερόντισσα! τί τρέχει; Ἄκουσα φωναῖς μέσα ἀπὸ τὴν διπλὴν θύραν τοῦ μεγάρου καὶ λυποῦμαι γιὰ τὰ δυστυχήματα οἰκογενείας ποῦ μοῦ εἶνε ἀγαπητή...

ΤΡΟΦΟΣ

Οἰκογένεια δὲν ὑπάρχει πειὰ ἐδῶ! ὅλα πᾶν!... ἐχάθη-καν... γιατί τὸν μὲν Ἰάσωνα κρατεῖ ἡ βασιλικὴ γυναῖκα του, ἡ δὲ Μήδεια λυώνει τὴν ζωὴν της μέσα εἰς τὸ σπίτι, χωρὶς νὰ τὴν παρηγοροῦν τὰ λόγια κανενὸς ἀπὸ τοὺς φίλους της!...

ΜΗΔΕΙΑ

Αἰ! εἶθε νὰ πέσῃ κεραυνὸς εἰς τὸ κεφάλι μου!... τί με ὠφελεῖ πλέον ἢ ζωὴ;... Ἄλλοίμονον! ἄλλοίμονον!... Ἄς ἀποθάνω νὰ τελειώσω τὴν ἐλεεινὴν μου ζωὴν!...

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσες ὦ Ζεῦ, καὶ Γῆ καὶ φῶς, τί θρήνους κάμνει ἡ δυστυχισμένη;... Γιατί ὅμως, ἀνόητη, ἀχόρταστος ἔρωσ νὰ σὲ κάμῃ ν' ἀποθάνῃς πρόωρα;... Μὴ παρακαλῆς τὸν θάνατον νὰ ἔλθῃ.. καὶ ἂν ὁ ἄνδρας σου ἀγαπᾷ ἄλλην γυναῖκα μὴ θυμῶνῃς μαζὺ του... Ὁ Ζεὺς θὰ τὸν τιμωρήσῃ γι' αὐτό! μὴ δέρνεται καὶ λυώνῃς ἔτσι γιὰ τὸν ἄνδρα σου....

ΜΗΔΕΙΑ

ὦ! μεγάλη Θέμις καὶ σεβασμία Ἄρτεμις, βλέπετε τί ὑποφέρω μολοντί τὸν ἔδεσα τὸν κατηραμένον ἄνδρα μου μὲ τέτοιους μεγάλους ὄρκους. . . Εἶθε νὰ τὸν ἰδῶ καὶ αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ σπίτια των μαζὺ νὰ κατατρέφω-ται, ἐπειδὴ πρῶτοι αὐτοὶ τολμοῦν νὰ μοῦ κάμνουν τὸ ἄδικον.

ὦ! πατέρα! ὦ! πατρική μου πόλις ποῦ ἔφυγα ἔτσι αἰσ-
χρὰ ἀφοῦ ἐσκότωσα τὸν ἀδελφόν μου!

ΤΡΟΦΟΣ

Ἀκούετε τί λέγει καὶ καλεῖ μάρτυρα τὴν Θέμιδα ποῦ
εἰσακούει τὰς εὐχάς, καὶ τὸν Δία ποῦ θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς ἀν-
θρώπους φρουρὸς τῶν ὄρκων;...

Ἄχ! νὰ ἦταν δυνατὸν νὰ ἔπαυε μὲ κανέν μικρὸν κακὸν
ἢ κυρία τὸν θυμὸ της. . .

ΧΟΡΟΣ

Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν εὐρω. νὰ τῆς μιλήσω, καὶ
ν' ἀκούσῃ τὴν συμβουλήν μου, μὴ τυχὸν ἀφήσῃ τὸν μεγά-
λον θυμὸν καὶ τὴν ἔξαψιν τῆς ψυχῆς της! Ἄς μὴ παύσω
νὰ κάμνω ὅ,τι εἰμπορῶ γιὰ τοὺς φίλους μου... Πῆγγαινε λοι-
πὸν μέσα καὶ εἰπέ της φιλικὰ ἐκ μέρους μας νὰ ἔλθῃ ἐδῶ...
Τρέξε γρήγορα! μὴ τυχὸν κάμῃ κανέν κακὸν εἰς τὰ παιδιά,
γιατὶ ἡ λύπη της ὅσον πηγαίνει καὶ γίνεται μεγαλητέρα...

ΤΡΟΦΟΣ

Θὰ τὸ κάμω αὐτὸ ποῦ θέλετε, φοβοῦμαι ὅμως ὅτι δὲν θὰ
πέισω τὴν κυρίαν μου... Πρὸς χάριν σας θὰ κάμω αὐτὸν τὸν
κόπον, μολονότι ὅταν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας πλησιάζῃ
νὰ τῆς μιλήσῃ, ἔξαγριώνεται μαζύ των καὶ τοὺς κυττάζει μὲ
βλέμμα λεαίνης ποῦ μόλις ἐγέννησε....

Καλὰ κάμνει κανεὶς νὰ εἰπῇ τοὺς παλαιούς ἀνθρώπους
ἀμαθεῖς καὶ ἀνοήτους· δίκαια θὰ τὸ εἰπῇ. . Γιατὶ ἐνῶ ἡῦραν
τραγοῦδια νὰ εὐχαριστοῦν τὰ αὐτιά εἰς τὰ εὐθυμα τραπέζια
εἰς τὰ συμπόσια καὶ εἰς τὰ δεῖπνα, κανεὶς δὲν ἐσκέφθηκε νὰ
ἡσυχάσῃ τὰ μεγάλα πάθη τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὰ ὅποια καὶ

θάνατος καὶ δυστυχήματα καταστρέφουν τὰ σπίτια, μὲ μου-
σικήν καὶ ἀρμονικὰ τραγοῦδια... Τὰ τραγοῦδια θὰ ἦταν με-
γάλον ὄφελος νὰ ἐγιάτρευαν τοὺς πόνους εἰς τοὺς ἀνθρώπους,
ἐν ᾧ τί χρησιμεύει νὰ βάζουν ὄλαις αὐταῖς τῆς φωναῖς εἰς
τὰ μεγαλοπρεπῆ τραπέζια;... Τὸ φαγεῖ ἔχει αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ
τὴν εὐχαρίστησίν του γιὰ τὸν ἀνθρώπον τὴν εὐχαρίστησιν
ὅπου τρώγει κανεὶς νὰ χορταίνει.

ΧΟΡΟΣ

Ἄκουσα βόγγον πολυδακρυσμένων θρήνων... Κλαίει μὲ
διαπεραστικήν φωνὴν τὸν πόνον τῆς καρδιάς της, διὰ τὸν
ἀνανδρον προδότην τοῦ γάμου των... Ἐπικαλεῖται μάρτυρα,
ἐπειδὴ ἀδικοπαθεὶ τὴν Θέμιδα, τὴν νόρην τοῦ Διὸς ποῦ προ-
στατεύει τοὺς ὄρκους, ἡ ὁποία τὴν μετέφερε νύκτα διὰ τῆς
θαλάσσης καὶ διὰ τοῦ ἀπεράντου ἀλμυροῦ πελάγους, εἰς τὴν
ἀντικρυνήν τῆς Κολχίδος Ἑλλάδα....

ΜΗΔΕΙΑ (ἐξερχομένη)

Γυναῖκες τῆς Κορίνθου, εὐγῆκα ἀπὸ τὸ σπίτι γιὰ νὰ μὴ
μὲ κατηγορήσετε, ἐπειδὴ γνωρίζω πολλοὺς ἀνθρώπους, ἄλλους
ἐξ ἰδίων ὀφθαλμῶν καὶ ἄλλους ἐξ ἀκοῆς οἱ ὅποιοι ἐγεννήθησαν
καλοί, καὶ οἱ ὅποιοι ἔνεκα τῆς ἀμελείας των ἀπέναντι τοῦ
κόσμου, ἀπέκτησαν κακὴν φήμην καὶ ἐπεριφρονήθησαν. Διότι
ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔμπορεῖ νὰ κρίνῃ σωστὰ μόνον μὲ τὰ μάτια, ὁ
δὲ κόσμος πρὶν νὰ γνωρίσῃ καλὰ κάποιον, ἔστω καὶ χωρὶς νὰ
τοῦ κάμῃ τίποτε, τὸν μισεῖ ἐξ ἀπλῆς ὀφείας ὅταν τὸν βλέπει
ἔτσι... Ἄλλ' ὁ ξένος πρέπει γρήγορα νὰ συμμορφώνεται μὲ
τὰ ἤθη τῆς πόλεως ὅπου εὐρίσκεται, οὔτε ἄξιός ἐπαίνου εἶνε ὁ
πολίτης ὁ ὁποῖος γεννημένος ἐκ φύσεως ὀρμητικὸς, φέρεται
ἀπὸ ἔλλειψιν πείρας ἄσχημα πρὸς τοὺς συμπολίτας του.

Ἐμένα ὁμως τοῦτο τὸ ἀνέλπιστον κακὸν ποῦ μοῦ συνέβη κατέστρεψε τὴν ψυχὴ μου. . Λυώνω, καλαίς μου! ἀπαρνοῦμαι κάθε εὐχαρίστησιν τῆς ζωῆς, καὶ ἐπιθυμῶ τὸν θάνατον, γιατί ὁ ἄνδρας μου ὁ ὁποῖος ἦτο ὅπως εἰξεύρετε καλὰ τὸ πᾶν γὰρ μένα, ἔγεινε ὁ χειρότερος τῶν ἀνθρώπων.. Ἄπ' ὄλα τὰ πλάσματα ὅσα ἔχουν ψυχὴν καὶ αἰτήθησιν αἱ γυναῖκες εἴμεθα τὸ ἐλεεινότερον, διότι πρῶτα πρέπει νὰ ἀγοράσωμεν ἀκριβὰ ἀκριβὰ ἄνδρα, ὁ ὁποῖος νὰ εἶνε κύριος τοῦ σώματός μας.. Τὸ κακὸνδὲ αὐτὸ εἶνε ἀκόμη χειρότερον, ἀπὸ ὅ,τι φαίνεται, διότι ὁ κίνδυνος εἶνε μεγάλος, ἂν θὰ εὕρωμεν καλὸν ἢ κακόν.. Οὔτε εἶνε εὐκολον διὰ τὰς γυναῖκας κατόπιν νὰ χωρίζουν, οὔτε εἶνε δυνατὸν νὰ ἀρῆται κανεὶς τὸν ἄνδρα του, ὅταν δὲ εὐρεθῶμεν εἰς τὸ νέον σπίτι, εἰς νέας συνηθείας καὶ νέον τρόπον τοῦ ζῆν, πῶς νὰ εἰξεύρωμεν νὰ φερθῶμεν μετὰ τὸν ἄνδρα μας ἀφ' οὗ οὔτε εἰς τὸ σπίτι μας τὸ ἐμάθαμεν οὔτε μάντιδες εἴμεθα ;... Καὶ ὅταν μὲν κατορθώνωμεν νὰ ἐξοικονομοῦμεν τὰ πράγματα, καὶ ὁ ἄνδρας μένει μαζύ μας εὐχαρίστως, καὶ ἡ ζωὴ εἶνε πράγματι ζηλευτὴ.. Ἀλλέως ὁμως τί μένει ;.. Βέβαια μόνον ὁ θάνατος !

Ὁ ἄνδρας ὅταν στενοχωρῆται μετὰ τὴν συντροφίαν τῶν ἰδικῶν του, πηγαίνει ἔξω καὶ ξεδιῶει μετὰ κανένα φίλον, ἢ μετὰ κανένα συνομήλικον του, ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀναγκασμέναι νὰ βλέπωμεν πάντα ἓνα καὶ μόνον ἄνθρωπον!

Λέγουν δὲ ἀκόμη σκεπτόμενοι κακῶς, ὅτι ἡμεῖς ζῶμεν χωρὶς κίνδυνον εἰς τὸ σπίτι, ἐνῶ αὐτοὶ πηγαίνουν εἰς τὸν πόλεμον.. ἐγὼ ὁμως θὰ ἤθελα καλλίτερα νὰ σταθῶ τρεῖς φορὰς μετὰ τὴν ἀσπίδα εἰς τὴν μάχην, παρὰ νὰ κάμω ἓνα τοκετόν..

Ἐν τούτοις τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τὸ ἴδιον γὰρ μένα καὶ γὰρ σᾶς..

Σεῖς ἔχετε καὶ πατρίδα καὶ πατρικὸν σπίτι, καὶ εὐχαρι-

στήσεις τῆς ζωῆς καὶ φίλους, ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι ἔρημος καὶ χωρὶς πατρίδα... μετὰ ἐπῆραν ἀπὸ βαρβαρικὴν χώραν, καὶ τώρα προδίδομαι ἀπὸ τὸν ἄνδρα μου χωρὶς μητέρα, χωρὶς ἀδελφόν, χωρὶς κανένα συγγενῆ, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ καταφύγω εἰς αὐτὴν τὴν συμφορὰν...

Ἀπὸ σᾶς ὁμως θέλω μόνον, ἂν τυχὸν εὕρω κανέν μεσον, κανένα τρόπον νὰ τιμωρηθῆ ὁ ἄνδρας μου καὶ ἐκεῖνος ποῦ τοῦ ἔδωσε γυναῖκα τὴν κόρην του, νὰ φυλάξετε τὸ μυστικόν... Ἡ γυναῖκα, γενικῶς εἶνε πλασμένη δειλὴ, ἀδύνατος, καὶ οὔτε κἂν εἴμπορεῖ νὰ βλέπῃ ὄπλα, ὅταν ὁμως τύχῃ νὰ προδοθῆ εἰς τὸν γάμον τῆς, τότε δὲν ὑπάρχει αἰμοβορώτερον πρᾶγμα ἀπὸ αὐτὴν....

ΧΟΡΟΣ

Θὰ κάμω ὅπως θέλεις Μῆδεια, διότι δίκαια θὰ ἐκδικηθῆς τὸν ἄνδρα σου καὶ δὲν ἀπορῶ ὅτι πενηθεὶς διὰ τὰς συμφορὰς σου, βλέπω ὁμως νὰ ἐρχεται τώρα ὁ Κρέων ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας αὐτῆς, ὁ ὁποῖος θὰ φέρῃ βέβαια νέας ἀποφάσεις...

ΚΡΕΩΝ (εἰσερχόμενος)

Σὺ κατσοφιασμένη!.. ποῦ θυμώνεις πάντοτε μετὰ τὸν ἄνδρα σου... Μῆδεια! σὲ διατάσσω νὰ φύγῃς ἐξόριστος μαζύ μετὰ τὰ δύο παιδιὰ σου χωρὶς ἀργοπορίαν.. Θὰ ἐκτελέσω μάλιστα ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν, καὶ δὲν θὰ γυρίσω εἰς τὰ ἀνάκτορά μου, πρὶν σὲ διώξω ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα....

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄχ! ἡ σκύλλα, ἡ δυστυχισμένη χάνομαι!.. οἱ ἐχθροὶ μου μεταχειρίζονται κάθε μέσον καὶ δὲν ὑπάρχει τρόπος νὰ

ἀποφύγω τὴν μοῖράν μου... Καὶ εἰς τὴν κακοτυχίαν μου ὅμως, θὰ σὲ ἐρωτήσω, Κρέων, γιατί με διώχνεις ἀπὸ τὸν τόπον;..

ΚΡΕΩΝ

Δὲν πρέπει νὰ κρύπτω τὰ λόγια μου .... Σοῦ τὸ λέγω καθαρά ὅτι σὲ φοβοῦμαι μήπως κάμης εἰς τὴν κόρην μου κανὲν ἀθεράπευτον κακόν. . Καὶ συμβάλλουν πολλὰ εἰς τὸν φόβον αὐτόν.. διότι εἶσαι σοφή, εἰξεύρεις πολλὰ κακά, καὶ λυπεῖσαι ὅτι ἔχασες τὸν ἄνδρα σου... Ἀκούω δὲ ἀκόμη ὅπως μοῦ λέγουν καὶ ὅτι φοβερίζεις κάτι νὰ κάμης ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον τοῦ γαμβροῦ μου καὶ ἐναντίον τῆς κόρης μου .. Πρέπει λοιπὸν νὰ προφυλαχθῶ πρὶν πάθω, καὶ προτιμότερον νὰ γείνω τώρα δυσάρεστος εἰς ἐσένα, παρὰ νὰ σὲ εὐσπλαγχνισθῶ, καὶ ἔπειτα νὰ μετανοῶ . .

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλοίμονον! Ἄλλοίμονον! δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, πολλαῖς φοραῖς ἕως τώρα, Κρέων, με ἔβλαψε ἡ φήμη μου καὶ μοῦ ἔκαμε μεγάλας συμφοράς .. Δὲν πρέπει ποτὲ ὁ φρόνιμος ἄνθρωπος νὰ κάμνη πάρα πολὺ σοφὰ τὰ παιδιὰ του, διότι ἐκτὸς ἀπὸ τὴν συνήθειαν τῆς ἀργίας, ἀποκτοῦν καὶ τὸ φθόνον καὶ τὴν ἀποστροφὴν τῶν πολιτῶν.. Διότι ἂν μὲν λέγῃς εἰς ἀμαθεῖς νέα σοφὰ πράγματα, θὰ φανῆς εἰς αὐτοὺς ἀμαθὴς καὶ ἀνόητος, ἂν δὲ πάλιν ἀποκτήσης φήμην ὅτι εἶσαι σοφώτερος ἀπ' ἐκείνους ποῦ νομίζουν ὅτι εἰξεύρουν κάτι, πάλιν θὰ γείνης εἰς ὄλους μισητός.. Αὐτὰ παθαίνω καὶ ἐγώ, ἐπειδὴ εἶμαι σοφὴ ἐνῶ δὲν εἶμαι πράγματι πολὺ σοφὴ.... "Ἄλλοι με φθοιοῦν, εἰς ἄλλους εἶμαι μισητὴ, σὺ δὲ τώρα φοβεῖται μήπως πάθης ἀπὸ μένα κανένα κακόν....

Μὴ φοβηθῆς ὅμως Κρέων, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ βλά-

πτω βασιλεῖς... καὶ ἔπειτα σὺ τί με ἔβλαψες;... Σὺ ὑπάνδρευες τὴν κόρην σου με ἐκείνον ποῦ ἤθελες... Ἐγὼ τὸν ἄνδρα μου μισῶ, ἐνῶ σὺ ὅ,τι ἔκαμες τὸ ἔκαμες φρονίμως!.. Τώρα ὅμως ἐγὼ ἀπὸ μέρους μου δὲν φθονῶ διόλου τὴν εὐτυχίαν σου.. Κάμνετε γάμους, καὶ ἄς εἴσθε εὐτυχεῖς! ἀφήστε με ὅμως νὰ κατοικῶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ μολονότι ἀδικημένη, δὲν θὰ εἰπῶ οὔτε λέξιν ἐπειδὴ ἔχω νὰ κάμω με ἰσχυροτέρους μου..

ΚΡΕΩΝ

"Ὅσα λέγεις ἡμερώνουν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ φοβοῦμαι μήπως ἐνδομύχως σκέπτεσαι κανὲν κακόν! Τώρα δὲ ἔχω ἀκόμη ὀλιγωτέραν πεποιθήσιν εἰς ἐσένα ἀπὸ πρὶν, διότι εὐκολώτερον εἶνε νὰ προφυλαχθῆ κανεὶς ἀπὸ γυναῖκα ἢ ἄνδρα θυμῶδη, παρὰ ἀπὸ φρόνιμον σιωπηλόν... Φεῦγε λοιπὸν τὸ ταχύτερον, καὶ παῦσε τὰ λόγια, διότι εἶνε ἀποφασισμένον πλέον, καὶ δὲν θὰ κατορθώσης νὰ μείνης κοντὰ μου ἐνῶ με μισεῖς...

ΜΗΔΕΙΑ

"Ὅχι! μὴ τὸ κάμνης αὐτό! σὲ παρακαλῶ γονατιστά... εἰς τὸ ὄνομα τῆς νεοῦπανδρευμένης κόρης σου...

ΚΡΕΩΝ

Μὴ χάνης τὰ λόγια σου, δὲν θὰ με πείσης ποτέ..

ΜΗΔΕΙΑ

Θὰ με ἐξορίσης λοιπὸν, χωρὶς νὰ σεβασθῆς τὰς παρακλήσεις μου;

ΚΡΕΩΝ

Ναί! διότι δὲν ἀγαπῶ ἐσένα περισσότερο ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μου!

ΜΗΔΕΙΑ

ὦ! πατρίς, πῶς σὲ ἐνθυμοῦμαι τώρα...

ΚΡΕΩΝ

Δικαίως, διότι καὶ ἐγὼ ἔπειτα ἀπὸ τὰ παιδιὰ μου ἀγαπῶ
προπάντων τὴν πατρίδα μου...

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλοίμονον! ἀλλοίμονον! τί μεγάλη συμφορὰ εἶναι ὁ
ἔρως εἰς τοὺς ἀνθρώπους!...

ΚΡΕΩΝ

Αἰ! ἀναλόγως τῶν περιστάσεων!

ΜΗΔΕΙΑ

ὦ! Ζεῦ! εἴθε νὰ μὴ γλυτώσῃ τὴν τιμωρίαν σου ἐκεῖ-
νος, ποῦ εἶνε ἡ αἰτία ὄλων αὐτῶν τῶν συμφορῶν...

ΚΡΕΩΝ

Φύγε ἀθλία! καὶ μὴ μὲ βασανίζῃς περισσότερο!

ΜΗΔΕΙΑ

Τὰ βάτανα εἶνε γιὰ μὲ, καὶ ἀλήθεια ἔχω ἀρκετά...

ΚΡΕΩΝ

Ἄμέσως θὰ τὲ διώξουν οἱ ἀκόλουθοί μου αὐτοὶ διὰ τῆς
βίας!

ΜΗΔΕΙΑ

Μὴ τὸ κάμης αὐτὸ Κρέων! Σὲ παρακαλῶ θερμῶς...

ΚΡΕΩΝ

Φαίνεται θὰ μᾶς βασανίσῃς πολὺ ἀκόμη ἐσὺ γυναῖκα...

ΜΗΔΕΙΑ

Μὴ ἀνησυχῆς! Θὰ φύγωμεν, δὲν σὲ παρεκάλεσα δι' αὐτὰ.

ΚΡΕΩΝ

Γιατί λοιπὸν προσπαθεῖς νὰ μὲ πείσῃς διὰ τῆς βίας καὶ
δὲν φεύγεις;

ΜΗΔΕΙΑ

Ἡ παράκλησίς μου εἶνε νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ μείνω καὶ
σημερον καὶ νὰ ἐτοιμάσω τὸ ταξεῖδι καὶ ὅ,τι χρειάζεται εἰς
τὰ παιδιὰ μου, ἀφοῦ ὁ πατέρας των δὲν φροντίζει διόλου
γι' αὐτὰ! Λυπήσου τα, Κρέων! καὶ σὺ εἶσαι πατέρας, καὶ
εἶνε φυσικὸν νὰ αἰσθάνεσαι εὐσπλαγχνίαν... Γιὰ μένα δὲν
φροντίζω ἂν θὰ φύγω, γιὰ τὴν συμφορὰν τῶν παιδιῶν μου
μόνον λυποῦμαι...

ΚΡΕΩΝ

Ἡ ψυχὴ μου εἶνε πολὺ ὀλίγον τυραννικὴ καὶ γιὰ νὰ εὐ-
σπλαγχνίζωμαι πολλὰς φορὰς ἔχω πάθει, τώρα δὲ ἀκόμη
βλέπω ὅτι κάμνω σφάλμα, ὅμως σοῦ ἐπιτρέπω ὅ,τι ζητεῖς...
Σοῦ προλέγω ὅμως ὅτι ἂν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἰδῆ καὶ ἐσένα
καὶ τὰ παιδιὰ σου εἰς τὰ σύνορα αὐτῆς τῆς χώρας, θὰ ἀπο-
θάνῃς χωρὶς ἀναβολὴν! Αὐτὸς ὁ λόγος ποῦ εἶπα εἶνε ὁ τελειω-
τικὸς· τώρα δὲ ἀφ' οὗ εἶνε ἀνάγκη, μείνε ἀκόμη μίαν ἡμέραν,
διότι εἰς μίαν ἡμέραν δὲν θὰ κάμῃς τίποτε ἀπὸ ὅ,τι φοβοῦ-
μαι! (ἐξέρχεται).

ΧΟΡΟΣ

Δυστυχισμένη γυναῖκα!... ἀλλοίμονον, ἀλλοίμονον τί
υποφέρεις! Ποίαν φιλικὴν οἰκογένειαν, τί σπίτι, τί τόπον θὰ
εὕρῃς νὰ σοῦ δώσῃ ἄσυλον εἰς τὴν δυστυχίαν σου;..σὲ ποῖαν
ἀδιέξοδον τρικυμίαν σὲ ἔρριξε Μήδεια ὁ Θεός!.

ΜΗΔΕΙΑ

Ὅλα ἔρχονται ἄσχημα... Ποῖος ἔμπορεῖ νὰ τὸ ἀρνηθῇ;

Ἄλλα δὲν θὰ εἶναι πάντα ἔτσι... μὴ τὸ νομίζετε!.. Ἀκόμη καὶ οἱ νεοῦπανδρευμένοι καὶ ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς ὑπάνδρευσαν δὲν ἐξώφλησαν... διότι νομίζεις ὅτι θὰ τὸν ἐκολάκευα ποτὲ αὐτόν, ἂν δὲν ἤλπιζα κάτι νὰ ὠφεληθῶ, ἢ ἂν δὲν ἐσκεπτόμην κάποιον τέχνασμα; Οὔτε θὰ τοῦ ὠμιλοῦσα κἄν, οὔτε θὰ τὸν ἤγγιζα μὲ τὰ χέρια μου... Καὶ αὐτὸς εἶναι τόσον ἀνόητος, ποῦ ἐνῶ ἤμποροῦσε νὰ μὲ ἐξορίσῃ ἀμέσως ἀπὸ τὴν χώραν του καὶ νὰ ματαιώσῃ τὰ σχέδιά μου, μὲ ἄφησε νὰ μείνω αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ὅπου θὰ σκοτώσω τρεῖς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου, τὸν πατέρα, τὴν κόρη, καὶ τὸν ἄνδρα μου....

Μολονότι δὲ ἔχω πολλοὺς τρόπους νὰ τοὺς ἐξοντώσω δὲν εἰξεύρω, καλαῖς μου, ποιὸν νὰ προτιμήσω.....
 Νὰ βάλω φωτιάν εἰς τὸ νυμφικὸν δωμάτιον, ἢ νὰ ἐμβῶ κρυφὰ ἐκεῖ ὅπου εἶνε στρωμένον τὸ κρεβάτι... καὶ νὰ ἐμπήξω κοπτερόν μαχαῖρι εἰς τὰ πλευρά των;.. Ἐνα μόνον μοῦ ἐρχεται ἄσχημα εἰς αὐτὰ τὰ σχέδια! Ἄν μὲ συλλάβουν τὴν ὥραν ποῦ ἐμβαίνω εἰς τὸ σπίτι καὶ προσπαθῶ νὰ κάμω ὅ,τι θέλω, θὰ μὲ σκοτώσουν, καὶ αὐτὸ θὰ κάμῃ τοὺς ἐχθροὺς μου νὰ γελάσουν εἰς βᾶρος μου!... ὥστε καλλίτερα νὰ ἀκλουθήσω τὸν συνηθισμένον τρόπον, ὅπου προπάγτων εἶμαι ἐμπειρος! Νὰ τοὺς δηλητηριάσω...

Ἔστω ὁμως! ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἀπέθαναν... ἀλλὰ τότε ποῖα πολὺς θὰ μὲ δεχθῆ; ποῖος ξένος θὰ μοῦ δώσῃ ἄσυλον καὶ σπίτι νὰ ἀσφαλισθῶ;

Κανεὶς βέβαια!. Θὰ περιμένω λοιπὸν ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ἂν μοῦ τύχῃ καμμία ἀσφαλὴς προστασία, τότε θὰ κάμω τὸν φόνον ἡσυχᾶ καὶ μὲ πανουργίαν. Ἄν δὲ ἐπὶ τέλος συμβῆ καμμία συμφορὰ ἢ ὁποία μὲ φέρῃ εἰς ἀμηχανίαν, τότε θὰ φθάσω καὶ εἰς τὰ ἔσχατα! Καὶ ἂν ἀκόμη πρόκειται ν' ἀποθάνω,

θὰ πάρω ἢ ἰδίᾳ τὸ μαχαῖρι καὶ θὰ τοὺς σκοτώσω καὶ τοὺς δύο μὲ τὸ χέρι μου... Διότι, μὰ τὴν δέσποιναν τὴν Ἑκάτην, τὴν ὁποίαν ἐγὼ σέβομαι περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς θεοὺς, καὶ τὴν ὁποίαν ἔχω πάντοτε εἰς τὸ σπίτι μου καὶ βοηθόν μου, δὲν θὰ πικράνῃ κανεὶς εὐχαριστημένος τὴν ἰδικὴν μου τὴν καρδιά... Θὰ κάμω πικροὺς καὶ θλιμμένους τοὺς γάμους των, πικρὰν τὴν συγγενειάν των καὶ τὴν ἐξορίαν μου ἀπ' ἐδῶ.

Ἄλλ' ἐμπρός! Μὴ παραλείψῃς τίποτε ἀπὸ ὅσα ξεύρεις Μήδεια! σκέψου καὶ εὐρὲ τεχνάσματα... ἐμπρός εἰς τὸ φοβερόν ἔργον!.. τώρα εἶνε καιρὸς νὰ φανῆς γενναιοῦψυχος. Βλέπεις τί ὑποφέρεις... δὲν πρέπει νὰ γείνης περιγελῶς εἰς τοὺς ἀπογόνους τοῦ Σισύφου καὶ εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Ἰάσωνος, τὴν κόρη εὐγενοῦς πατρός καὶ ἀπόγονος τοῦ Ἥλιου... Ἄλλως τε καὶ εἰξεύρεις τί πρέπει νὰ κάμῃς. Αἱ γυναῖκες, εἴμεθα ἀδέξια ὅταν πρόκειται νὰ κάμωμεν τὸ καλόν· ὅταν ὁμως πρόκειται διὰ κακὸν εἴμεθα ἐμπειρόταται καὶ κανεὶς δὲν εἶνε ἐπιδεξιώτερος ἀπὸ ἡμᾶς....

ΧΟΡΟΣ

Αἱ πηγαὶ τῶν ἱερῶν ποταμῶν στρέφουν ὀπίσω καὶ ἡ διακαιοσύνη αὐτὴ καὶ ὅλα ἀναποδογυρίζονται....

Αἱ σκέψεις τῶν ἀνδρῶν εἶνε δόλια... δὲν ὑπάρχει πλέον πίστις εἰς τοὺς θεοὺς!...

Προβλέπω ὅτι ἡ φήμη τῶν γυναικῶν θὰ ἀλλάξῃ ὥστε νὰ δοξασθῆ καὶ τιμηθῆ τὸ γυναικεῖον γένος.. Αἱ γυναῖκες δὲν θὰ ἔχουν πειὰ κακὸν ὄνομα!

Τὰ ποιήματα τῶν παλαιῶν ποιητῶν θὰ παύσουν νὰ ψάλλουν τὴν ἀπιστίαν μας, διότι ὁ μουσηγέτης Φοῖβος δὲν ἐχάρισε εἰς τὸ φύλον μας τὸ θεῖον δῶρον τῆς ποιήσεως... Ἄλ-

λέως θά συνέθετα καὶ ἐγὼ ποιήματα ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν, ἣ δὲ πείρα τοῦ καιροῦ δίδει ἄφθονον ὕλην καὶ γιὰ μᾶς καὶ δια τοὺς ἀνδρας..

Σὺ Μήδεια, ἔφυγες ἀπὸ τὸ πατρικόν σου σπίτι ὡσάν τρελλή, ἔπλευσες διὰ μέσου τῶν Συμπληγάδων καὶ κατοικεῖς ξένον τόπον... Ἐχασες ἀκόμη δυστυχησμένη τὸν ἄνδρα σου καὶ τώρα διώχεται ἀπὸ τῆς χώρας ὡσάν ἐξορίστος κακοῦργος! Δὲν ὑπάρχει πλέον σεβασμὸς πρὸς τοὺς ὄρκους, οὔτε μένει ἐντροπὴ εἰς τὴν μεγάλην Ἑλλάδα... Ἐπεταξε εἰς τὸν οὐρανόν! Καὶ σὺ κακότυχη, οὔτε πατρικὸν σπίτι ἔχεις νὰ εὖρης ἄσυλον ἀπὸ τὰς συμφορὰς σου, καὶ ἄλλη, καλλιτέρα ἀπὸ ἐσένα βασίλισσα, ἔχει τὸ σπίτι σου καὶ τὸν ἄνδρα σου..

ΙΑΣΩΝ (εἰσερχόμενος)

Πολλάκις καὶ ὄχι τώρα πρώτην φοράν παρετήρησα τί μέγα κακὸν εἶνε ὁ ὑπερβολικὸς θυμὸς!.. Διότι ἐνῶ εἰμποροῦσες νὰ μένης εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸ σπίτι αὐτὸ καὶ νὰ ὑποφέρης χωρὶς μεμφιμειρίας τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀνωτέρων σου, διὰ λόγια μάταια ἐξορίζεσαι... Γιαῖμένα ὅπως δὴ ποτε εἶνε ἀδιάφορον!.. ἂν θέλῃς μὴ παύσης ποτὲ νὰ λέγῃς ὅτι ὁ Ἰάσων εἶνε ὁ χειρότερος ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους... γιὰ ὅσα ὅμως εἶπες ἐναντίον τοῦ βασιλέως τὸ κέρδος εἶνε νὰ τιμωρῆσαι μὲ ἐξορίαν... Ἐγὼ πάντοτε, ὅταν ἐθύμωναν ἐναντίον σου οἱ βασιλεῖς ἠσύχαζα τὸν θυμὸν των, καὶ ἤθελα νὰ μένης ἐδῶ, ἀλλὰ σὺ δὲν ἄφηνες τὰς ἀνοησίας σου καὶ ἐξηκολούθεις πάντοτε νὰ τοὺς κακολογῇς... Γι' αὐτὸ θά διωχθῇς τώρα ἀπὸ τὴν χώραν... Μολαταῦτα ἐγὼ δὲν ἐκουράσθηκα νὰ προσπαθῶ γιὰ ὄσους ἀγαπῶ καὶ ἔρχομαι νὰ προνοήσω μὴ τυχὸν διωχθῇς μὲ τὰ παιδιὰ χωρὶς χρήματα καὶ ὑστερημένη, διότι ἡ ἐξο-

ρία φέρνει μαζί της πολλὰ κακά... Ἄν σὺ μὲ μιτῆς, ἐγὼ δὲν θά εἰμπορέσω ποτὲ νὰ θελήσω τὸ κακὸν σου!

ΜΗΔΕΙΑ

ὦ! πανάθλιε, διότι αὐτὴ τῆ βρισιὰ ἔχω τὴν μεγαλύτεραν εἰς τὴν γλῶσσάν μου νὰ σοῦ εἰπῶ δια τὴν ἀναδριάν σου!... ἤλθες ἐδῶ ἐνῶ εἶσαι μισητότατος καὶ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς ὄλον τὸ ἀνθρώπινον γένος!... Αὐτὸ δὲν εἶνε τόλμη οὔτε γενναιότης, νὰ παρουσιάζεται κανεὶς ἐμπρὸς εἰς φίλους ἀφοῦ τοὺς ἔκαμε κακόν, ἀλλὰ τὸ χειρότερον ἀνθρώπινον ἐλάττωμα: ἀναίδεια.

Ἐκαμες ὅμως καλὰ νὰ ἔλθῃς, διότι καὶ ἐγὼ θά σοῦ τὰ εἰπῶ καὶ θά ἀνακουφίσω τὴν ψυχὴν μου, καὶ σὺ θά πικραθῇς τοῦ θά τὰ ἀκούσης...

Πρῶτα-πρῶτα θά σοῦ εἰπῶ ὅτι σοῦ ἔσωσα τὴν ζωὴν, ὅπως εἰξεύρουσιν καὶ ὄλοι οἱ Ἕλληνες ὅσοι ἦσαν μαζί σου εἰς τὴν Ἀργῶ, ὅταν σὲ ἔστειλαν νὰ βάλλῃς εἰς τὸν ζυγὸν τοὺς πυριπνόους ταύρους καὶ νὰ σπείρῃς τὸ θανατηφόρον χωράφι... Ἐγὼ πάλιν σοῦ ἔσωσα τὴν ζωὴν καὶ ἐφόνευσα τὸν δράκοντα τοῦ ἐφύλαττε ἄπνους τὸ κατάχρυσον ὄρας τυλιγμένος γύρω του! Ἐγὼ πάλιν ἐπρόδωσα τὸν πατέρα μου καὶ τὸ σπίτι μου καὶ ἤλθα μαζί σου εἰς τὴν Ἰωλκὸν τοῦ Πηλίου, ὄχι ἀπὸ φρόνησιν, ἀλλὰ ἀπὸ ἀλόγιτον ἔρωτα! Ἐγὼ τέλος ἐφόνευσα τὸν Περίαν μὲ τὸν φοικτότερον τῶν θανάτων, ἀπὸ τὰ ἴδια του παιδιὰ, καὶ σὲ ἐλύτρωσα ἀπὸ κάθε φόβου...

Καὶ ἐνῶ ἔκαμα ὄλα αὐτὰ γιὰ σένα, ἐλεεινότερε ἀπὸ ὄλους τοὺς ἀνδρας, σὺ μὲ ἐπρόδωσες, καὶ μολονότι εἶχαμεν παιδιὰ, ἐπῆρες ἄλλην γυναῖκα!... Διότι ἂν δὲν εἶχες παιδιὰ, εἰμποροῦσε νὰ σοῦ συγχωρήσῃ κανεὶς ὅτι ἐπιθύμησες αὐτὸν

τὸν γάμον, διότι οἱ ὄρκοι εἶνε ψεύτικοι... Οὔτε θέλω νὰ ἐξετάσω ἂν σὺ νομίζῃς ὅτι οἱ θεοὶ ποῦ ἦσαν ἄλλοτε δὲν εἶνε πειά... οὔτε ἂν ἐγείναν νόμοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διότι συναισθάνεσαι ὅτι εἶσαι ἀπέναντί μου ἐπίορκος....

Ἄλλοίμονον! σὺ δεξί μου χέρι, ποῦ τόσες φορές ἐκρατοῦσες εἰς τὰ χέρια σου, καὶ σεῖς γόνατά μου πόσον ἐγελασθήκαμεν ἀπὸ τὸν ἀνάνδρον αὐτὸν καὶ ἐπέσαμεν ἔξω εἰς τὰς ἐλπίδας μας!

Ἔλα ὅμως!... θὰ σοῦ ὀμιλήσω τώρα ὡς πρὸς φίλον, ὄχι διότι θέλω νὰ ὠφεληθῶ τίποτε ἀπὸ σέ, ἀλλὰ διότι ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις σου θὰ φανῆς ἀκόμη ἀνανδρότερος....

Ἐγὼ τώρα ποῦ θὰ πάγω; εἶπέ μου!.. εἰς τὸ σπίτι τοῦ πατρός μου καὶ εἰς τὴν πατρίδα μου ποῦ ἐπρόδωσα γιὰ νὰ ἐλθω μαζύ σου; ἢ πρὸς τὰς δυστυχισμένας κόρας τοῦ Πελίου;... Ὡραία βέβαια θὰ μὲ ἐδέχοντο ἀφοῦ ἐσκότωσα τὸν πατέρα των!... Διότι ἔτσι εἶνε ἡ ἀλήθεια... Ἐγείνα μισητὴ πρὸς χάριν σου καὶ εἰς τοὺς ἰδικούς μου, εἰς καὶ τὴν πατρίδα μου καὶ ἕκαμα ἐχθροὺς ἐκείνους ποῦ δὲν ἔπρεπε νὰ βλάψω. Γι' αὐτό, γιὰ ὅλα αὐτὰ βέβαια, μὲ ἕκαμες μακαριστὴν μεταξὺ ὄλων τῶν γυναικῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ σέ θεωρῶ μοναδικὸν καὶ πιστὸν ἄνδρα, ἢ δυστυχισμένη ἐγὼ, ἂν φεύγω ἐξόριστος καὶ ἔρημος, μόνη μὲ μόνον τὰ παιδιὰ μου. Βέβαια αὐτὸς εἶνε ὠραῖος ἔπαινος εἰς τὸν νεοῦπανδρευμένον, νὰ περιπλανῶνται πτωχὰ τὰ παιδιὰ του καὶ ἐκείνη ποῦ τὸν ἔσωσε!...

ὦ! Ζεῦ! γιατί ἔδωσες φανερά σημεῖα εἰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ διακρίνουν τὸν χρυσὸν ὅταν εἶνε κίβδηλος καὶ διὰ τοὺς ἀνθρώπους δὲν ὑπάρχει κανὲν χαρακτηριστικὸν ποῦ νὰ εἰμπορῆ κανεὶς νὰ διακρίνη τοὺς καχοὺς;..

ΧΟΡΟΣ

Φοβερά εἶνε ἡ φιλονεικία ὅταν φίλοι ἔρχωνται εἰς λόγια καὶ δύσκολον εἶνε νὰ τοὺς ἡσυχάσῃ κανεὶς.

ΙΑΣΩΝ

Καθὼς φαίνεται πρέπει νὰ μὴ φανῶ ἀδέξιος εἰς τὸ ν' ἀπαντήσω, ἀλλὰ ὅπως ξεφεύγει τὴν τρικυμίαν μὲ τὰ ἄκρα τῶν πανιῶν ἔμπειρος πηδαλιούχος, ἔτσι καὶ γὼ νὰ διαφύγω ἀπὸ τὸν ἀτελειώτον γλωσσόπονόν σου!...

Ἐγὼ τώρα, ἐπειδὴ μεγαλοποιεῖς πάρα πολὺ τὰς εὐεργεσίας σου, νομίζω ὅτι μόνη ἡ Ἄφροδίτη ἀπὸ ὄλους τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους εἶναι ὁ σωτὴρ τῆς ἐκστρατείας μου. καὶ εἶσαι ἀρκετὰ ἔξυπνη διὰ νὰ τὸ ἐννοήσῃς, ἀλλὰ δὲν θέλεις νὰ παραδεχθῆς ὅτι μόνος ὁ ἔρωσ μὲ τὰ ἀλάθητα τόξα του σέ ἠνάγκασε νὰ μὲ σώσῃς....

Δὲν θὰ ἐξετάσω ὅμως καταλεπτῶς τὸ ζήτημα αὐτό διότι πράγματι εἰς μερικὰς περιστάσεις μοῦ ἐδείχθη ὠφελίμος... καθὼς ὅμως θὰ σοῦ ἀποδείξω περισσότερα ὠφελήθησ παρα ἔδωσες διὰ τὴν σωτηρίαν μου... Διότι πρῶτον κατοικεῖς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν ἀντὶ τῆς βαρβαρικῆς καὶ ἀπολαμβάνεις δικαιοσύνην καὶ νόμους ἀντὶ νὰ ὑπόκεισαι εἰς τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἐπειτα ἐγείνες ἔτιδος καὶ ὄλοι οἱ Ἕλληνες ἔμαθαν ὅτι εἶσαι σοφὴ, ἐνῶ ἐὰν ἔζης εἰς τὸν τόπον σου, εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, δὲν θὰ ἐγίνετο κανεὶς λόγος γιὰ σένα... ἐγὼ δὲ δὲν θὰ ἤθελα οὔτε πλοῦτη ἄπειρα, οὔτε ἀκόμη νὰ εἰμπορῶ νὰ ψάλλω καλλίτερα ἀπὸ τὸν Ὀρφέα, χωρὶς δόξαν. Αὐτά, γὰ ὅσα ἕκαμα ἐγὼ πρὸς ἀπάντησιν τῶν λόγων σου, ὅσον δὲ γιὰ τοὺς γάμους μου μὲ τὴν βασιλοπούλαν, ποῦ μὲ κατηγορεῖς, θὰ σοῦ ἀποδείξω ὅτι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐνήρ-

γησα ὄχι μόνον σάν ἄνθρωπος φρόνιμος καὶ λογικός, ἀλλὰ καὶ ὅπως θὰ ἔκαμνε ὁ καλλίτερος φίλος σου καὶ τῶν παιδιῶν!

Πρόσεξε λοιπόν!... ἀφοῦ ἦλθα ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἰωλκὸν γεμάτος ἀπὸ συμφοραῖς, ποῦ δὲν ἤξευρα τί νὰ κάμω, τί εἴμποροῦσα ἐγὼ φυγὰς νὸ εὖρω καλλίτερον, ἀπὸ τὸ νὰ νυμφευθῶ τὴν κόρην τοῦ βασιλέως ;..

Καὶ αὐτὸ τὸ ἔκαμα ὄχι διότι ἀπεστρεφόμενη τὸν ἔρωτά σου ὅπως ἐστὺ ἀπὸ ζηλοτυπίαν νομίζεις, οὔτε ἀπὸ ἔρωτα διὰ τὴν νέαν γυναῖκά μου, οὔτε ἀπὸ ἐπιθυμίαν νὰ κάμω πολλὰ παιδιά — ἀρκετὰ εἶνε ὅσα ἐγεννήθησαν, καὶ δὲν μεμφιμοιρῶ — ἀλλὰ πρὸ πάντων γιὰ νὰ εἴμπορέσωμεν νὰ ζήσωμεν καλά καὶ χωρὶς στερήσεις, καὶ διότι εἰξεύρω ὅτι οἱ φίλοι ἀποφεύγουν τοὺς πτωχοὺς. Ἐπειτα γιὰ νὰ θρέψω τὰ παιδιά μου ἀντάξια τῆς καταγωγῆς μου, καὶ τέλος γιὰ νὰ ἀποκτήσω ἄλλα παιδιά ἀδελφούς των καὶ νὰ τὰ κάμω μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἴσους των! Ἐτσι ἐσκέφθηκα νὰ συνδέσω τὰς οἰκογενεῖας καὶ νὰ ζήσω εὐτυχῆς.

Σὺ τί τὰ θέλεις τὰ ἄλλα παιδιά... ἐνῷ γιὰ μένα συμφέρον εἶνε μὲ ἐκεῖνα ποῦ θα γεννηθῶν, νὰ ὠφελήσω ἐκεῖνα ποῦ ἔχω! Λοιπόν, εἶνε κακὴ ἡ σκέψις μου ;.. Οὔτε σὺ ἡ ἰδία, θὰ εἴμποροῦτες νὰ τὸ ἀρνηθῆς, ἀν δὲν μὲ ἐζηλοτυποῦσες γιὰ τὸν γάμον.. Ἄλλὰ σεῖς αἱ γυναῖκες εἴσθε τόσο ἀνόητοι, ὥστε ἐν ὄσῳ ἓνας γάμος διατηρεῖται καλά νομίζετε ὅτι ἔχετε τὸ πᾶν, ὅταν δὲ συμβῆ τίποτε, ἀμέσως τὰ ὠραιότερα καὶ τὰ καλλίτερα πράγματα, γίνονται γιὰ σᾶς τὰ μισητότερα...

Ἐπρεπε οἱ ἄνδρες, μὰ τὴν ἀλήθεια, νὰ ἔκαμναν παιδιά μὲ κανένα ἄλλον τρόπον, καὶ νὰ μὴν ὑπῆρχον διόλου γυναῖκες εἰς τὸν κόσμον... ἔτσι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς!....

ΧΟΡΟΣ

Καλὰ τὰ εἶπες, Ἰάσων... ἐγὼ ὁμοῦς μολοντοῦτο, νομίζω κατὰ τὴν συνείδησίν μου, ὅτι δὲν ἔκαμες καλὰ νὰ προδώσῃς τὴν γυναῖκά σου!

ΜΗΔΕΙΑ

Ὁρισμένως εἰς πολλὰ πράγματα εἶμαι διαφορετικὴ ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἄνθρώπους! Κατὰ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, ὅποιος εἶνε ἄδικος καὶ εἴμπορεῖ νὰ ὀμιλῇ μὲ εὐγλωττίαν, εἶνε ἄξιος μεγάλης τιμωρίας, διότι καυχώμενος ὅτι μὲ τὴν εὐγλωττίαν του κρύπτει τὰς ἀδικίας, τολμᾷ νὰ κάμνη τὸ κακόν! Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εἴμπορεῖ νὰ θεωρηθῆ σοφός. Ἐτσι καὶ σὺ μὴ θέλῃς νὰ φανῆς εἰς ἐμένα ἄνθρωπος ἐντιμος οὔτε εὐγλωττος, διότι ἓνας λόγος μου ἀρκεῖ νὰ σὲ ἀναποδογυρίσῃ.. Ἀπλούστατα, ὅτι σὺ ἔπρεπε ἂν ἦσους ἐντιμος, νὰ μὲ καταπέισῃς πρὶν καὶ ἔπειτα νὰ κάμῃς αὐτὸν τὸν γάμον, ὄχι κρυφά!

ΙΑΣΩΝ

Ἄ! ὦραϊα τότε θὰ μ' ἐβοηθοῦσες ἂν σοῦ ἔλεγα διὰ τὸν γάμον, σὺ ποῦ οὔτε τώρα ἀποφασίζεις νὰ βγάλῃς ἀπὸ τὴν καρδιά σου τὸν ὑπερβολικὸν θυμόν....

ΜΗΔΕΙΑ

Δὲν σὲ ἐμπόδιζε αὐτὸ νὰ μοῦ τὸ εἰπῆς, ἀλλὰ δὲν σοῦ ἐφαίνετο καλὸν διὰ τὴν φήμην σου, νὰ ἔχῃς ἔως τὰ γηρατειά σου βάρβαρον γυναῖκα..

ΙΑΣΩΝ

Λοιπόν ἤξευρε καλὰ, ὅτι δὲν ὑπανδρεύθην ἀπὸ ἔρωτα τὴν κόρην τοῦ βασιλέως, τὴν γυναῖκά μου, ἀλλὰ ὅπως σοῦ εἶπα

καί πρωτότερα, γιά νά σέ σώσω σέ, καί ν' ἀποκτήσω γιά τὰ
παιδιά μου ἀδελφούς βασιλείς, ἀπό τὸ ἴδιον αἷμα, οἱ ὅποιοι
νά εἶνε προστάται τῆς οἰκογενείας μας...

ΜΗΔΕΙΑ

Εἶθε νά μὴν ἔχω ποτὲ εὐτυχισμένην ζωὴν ἢ ὁποία νά
μὲ πικραίνει, οὔτε πλοῦτον ὁ ὅποιος νά λυπῆ τὴν ψυχὴν μου!

ΙΑΣΩΝ

Μίαν ἡμέραν θὰ σκεφθῆς ἀλλέως καὶ θὰ φανῆς φρο-
νωτέρα; . . τὰ καλὰ ἄς μὴ σοῦ φαίνωνται ποτὲ δυσάρεστα,
οὔτε ὅταν εὐτυχῆς νά νομίζῃς ὅτι εἶσαι δυστυχῆς!

ΜΗΔΕΙΑ

Ἰβριζέ με, ἀφοῦ ἐσὺ ἔχεις σπίτι, ἐγὼ δὲ θὰ διωχθῶ ἔρη-
μος ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν.

ΙΑΣΩΝ

Σὺ εἶσαι ἡ αἰτία· μὴ κατηγορῆς κανένα ἄλλον. . .

ΜΗΔΕΙΑ

Καὶ γιατί; Μήπως τυχὸν ὑπανδρεύθην καὶ σ' ἐπρόδωσα;

ΙΑΣΩΝ

Ὅχι! ἀλλὰ διότι ἔλεγες κατὰ τῶν βασιλέων ἀσεβεῖς
κατάραις...

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί! . . ἀλήθεια . . καὶ ὄχι μόνον γι' αὐτούς, ἀλλὰ
καὶ γιὰ τὸ ἰδικό σου σπίτι!

ΙΑΣΩΝ

Δὲν θὰ λάβω βέβαια ὑπ' ὄψιν μου ὅσα σὺ ἀκόμη λέγεις..

μόνον, ἂν θέλῃς κανέν χρηματικὸν βοήθημα διὰ τὴν ἀνάγκη-
ρήσιν σοῦ καὶ τῶν παιδιῶν, λέγε! εἶμαι πρόθυμος νά σοῦ δώσω
ἀφθόνως καὶ νά στείλω καὶ ἐπιστολάς εἰς φίλους μου ὅ-
ἅποιοι νά κάμουν ὅ,τι εἴμποροῦν γιά σένα... Ἄν ἀρνηθῆς θά
εἶσαι ἀνόητος, ἐνῶ ἂν παύσῃς τὸν θυμὸν σου ἢ ὠφέλειά σου
θά εἶνε πολὺ μεγαλητέρα....

ΜΗΔΕΙΑ

Οὔτε τοὺς φίλους σου χρειάζομαι οὔτε τίποτε θέλω
νά μᾶς δώσης... Ἄπο κακὸν ἄνθρωπον τὰ δῶρα δὲν ἔχουν
κανέν ὄφελος!

ΙΑΣΩΝ

Ἐγὼ ὅμως φέρω μάρτυρας τοὺς θεοὺς, ὅτι ἔχω ὅλην
τὴν διάθεσιν νά βοηθήσω εἰς ὅ,τι εἶνε δυνατὸν καὶ σέ καὶ τὰ
παιδιά. Εἰς ἐσένα ὅμως δὲν ἀρέσουν τὰ καλὰ, ποῦ σοῦ προσ-
φέρουν καὶ διώχνεις μὲ αὐθάδεια ἐκείνους ποῦ θέλουν τὸ κα-
λόν σου. Γι' αὐτὸ καὶ θὰ ὑποφέρῃς ἀκόμη περισσότερον.

ΜΗΔΕΙΑ

Πήγαινε... διότι ὅσοι μένεις μακρὰ ἀπὸ τὸ σπίτι σου,
σὲ πιάνει ἀκόμη περισσότερος πόθος τῆς νεοῦπανδρευμένης
γυναικός σου... Κάμνε ἴπανδρειαῖς καὶ ἴσως μὲ τὴν βοήθειάν
τοῦ Θεοῦ, ὁ γάμος αὐτὸς σέ κάμῃ νά μετανοήσης....

(Ὁ Ἰάσων ἀναχωρεῖ).

ΧΟΡΟΣ

Ἵπεροβλοικοὶ ἔρωτες, οὔτε δόξαν οὔτε τιμὴν φέρουν εἰς
τοὺς ἄνδρας, ἐνῶ ὅταν ἔρχεται ἡ Ἄφροδίτη χωρὶς μεγάλαις
τρέλλαις, δὲν ὑπάρχει ἄλλη θεὰ πεῖδ εὐχάριστος!...

Εἶθε νὰ μὴ ρίξης ποτὲ εἰς ἐμένα, δέσποινα Ἀφροδίτη, ἀπὸ τὰ χρυσὰ τόξα σου ἀλάθητον βέλος χρισμένον μὲ ἐπιθυμίαν! καὶ εἶθε νὰ μὲ προφυλάσῃ ἢ σωφροσύνη, τὸ καλλίτερον δῶρον τῶν θεῶν.. Εἶθε ἢ φοβερὰ Ἀφροδίτη νὰ μὴ ριζώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν μου ἄνομον ἔρωτα καὶ νὰ μὲ βάλῃ εἰς μίσση γεμᾶτα φιλονεικίας καὶ ἀτελείωτα μαλλώματα, ἀλλὰ νὰ προστατεύῃ μὲ δικαιοσύνην τοὺς γάμους καὶ νὰ χαρίζῃ τιμὴν εἰς τὰ εἰρηνικὰ συνοικέσια... ὦ πατρίς, ὦ σπίτι μου!.. Εἶθε νὰ μὴ μείνω ποτὲ χωρὶς αὐτά, ὑστερημένη καὶ μὲ τὴν χειροτέραν ἀπὸ ὅλας τὰς λύπας.. εἶθε ν' ἀποθάνω πρὶν νὰ ἰδῶ τέτοιαν ἡμέραν, γιατί κανένας ἄλλος πόνος δὲν εἶνε μεγάλη-τερος ἀπὸ τὸ νὰ στερῆται κανεὶς τὴν πατρικὴν του γῆν... Αὐτὸ τὸ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου, δὲν τὸ ἄκουσα ἀπὸ ἄλλους, ὅτι ἐσένα δὲν σ' ἐλυπήθηκε κανεὶς, οὔτε ἡ πόλις, οὔτε κανένας ἀπὸ τοὺς φίλους σου, ἐνῶ ἔπαθες τὴν μεγαλητέραν ἀπὸ ὅλας τὰς συμφοράς.. Ἄς ἀποθάνῃ ἐλεεινὸς ἐκεῖνος, ποῦ εἴμ-πορεῖ μὲ καθαρὰν συνείδησιν νὰ μὴ τιμᾷ τοὺς φίλους του, φίλος ἰδικός μου βέβαια ποτὲ δὲν θὰ εἶνε....

ΑΙΓΕΥΣ (εἰσερχόμενος)

Χαῖρε Μῆδεια! καλύτερον χαιρετισμὸν ἀπὸ αὐτὸν δὲν ἔχει κανεὶς νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς φίλους του!...

ΜΗΔΕΙΑ

Χαῖρε καὶ σύ, Αἰγεῦ, υἱὲ τοῦ σοφοῦ Πανδίωνος... ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι εἰς τὸν τόπον αὐτόν;...

ΑΙΓΕΥΣ

Ἀπὸ τὸ παλαιὸν μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΜΗΔΕΙΑ

Καὶ γιατί ἐπήγες εἰς τὸ μέσον τῆς γῆς τὸ μαντικὸν ; ...

ΑΙΓΕΥΣ

Γὰ νὰ ἐρωτήσω πῶς εἶνε δυνατόν νὰ κάμω παιδιὰ...

ΜΗΔΕΙΑ

Γὰ ὄνομα θεοῦ!... εἶσαι λοιπὸν ἄτεκνος ἕως τώρα;..

ΑΙΓΕΥΣ

Ναί! Κάποιος θεὸς θὰ μᾶς καταδιώκῃ....

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλὰ πῶς; δὲν εἶσαι νυμφευμένος ἢ τυχὸν ἡ γυναῖκά σου εἶνε στείρα;...

ΑΙΓΕΥΣ

Ὅχι, εἶμαι νυμφευμένος.

ΜΗΔΕΙΑ

Καὶ τί σοῦ εἶπε ὁ Ἀπόλλων;

ΑΙΓΕΥΣ

Μοῦ εἶπε λόγια ποῦ δὲν εἶνε εὐκόλον ἄνθρωποι νὰ τὰ ἐννοήσουν....

ΜΗΔΕΙΑ

Τί σοῦ ἐχρησιμοδότητε; Εἰπέ μου ἂν εἶνε δυνατόν νὰ τὸ ἀκούσω;

ΑΙΓΕΥΣ

Μοῦ εἶπε νὰ μὴ λύσω τὸ πόδι τοῦ ἀσχοῦ ποῦ προβάλλει....

ΜΗΔΕΙΑ

Και πότε νά τὸ κάμης αὐτό;.. και πρὶν φθάσης ποῦ ;..

ΑΙΓΕΥΣ

Πρὶν γυρίσω πάλιν εἰς τὴν πατρίδα μου!

ΜΗΔΕΙΑ

Και σὺ γιατί ἤλθες εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ;..

ΑΙΓΕΥΣ

Γιατὶ κάποιος Πιθθεὺς εἶνε βασιλεὺς τῆς Τροϊζηνιάς.

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί!.. Υἱὸς τοῦ Πέλοπος, ἄνθρωπος εὐσεβέστατος καθὼς λέγουν.

ΑΙΓΕΥΣ

Θέλω νά εἰπῶ ἀκριβῶς εἰς αὐτὸν τὸν χρησμὸν τοῦ θεοῦ, μήπως μοῦ δώση καμμίαν ἐξήγησιν....

ΜΗΔΕΙΑ

Πράγματι!... διότι ὁ ἄνθρωπος εἶνε σοφὸς και ἐντριβῆς εἰς τέτοια ζητήματα.

ΑΙΓΕΥΣ

Ἐκτὸς ὁμως αὐτοῦ εἶνε και φίλος μου ἀγαπητότατος.

ΜΗΔΕΙΑ

Εἶθε νά εἶσαι πάντοτε εὐτυχῆς και νά ἐπιτύχης ὅ,τι ποθεῖς!

ΑΙΓΕΥΣ

Γιατὶ ὁμως τὰ μάτια σου και τὸ χρῶμά σου εἶνε ἔτσι μαραμμένα ;..

ΜΗΔΕΙΑ

Ὁ σύζυγός μου, Αἰγεῦ, εἶνε ὁ χειρότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄνδρας !..

ΑΙΓΕΥΣ

Τί λέγεις ; Εἶπέ μου καθαρά ἀπὸ τί ὑποφέρεις...

ΜΗΔΕΙΑ

Μὲ ἀδικεῖ ὁ Ἰάσων, ἐνῶ ἐγὼ δὲν τοῦ ἔκαμα τίποτε...

ΑΙΓΕΥΣ

Πῶς ;... ἐξήγησέ μου ὅ,τι λέγεις...

ΜΗΔΕΙΑ

Ἐπῆρε ἄλλην γυναῖκα, κυρίαν μου εἰς τὸ σπίτι...

ΑΙΓΕΥΣ

Πῶς ;... και ἐτόλμησεν αὐτὸ τὸ αἰσχροτάτον πρᾶγμα ;

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί!... και ἐκείνους ποῦ τοῦ ἦσαν πρὶν ἀγαπητοί, τώρα οὔτε κἂν γυρίζει νά τοὺς ἰδῆ!..

ΑΙΓΕΥΣ

Ἄλλὰ πῶς ;... ἀπὸ ἄλλον ἔρωτα ἢ ἀπὸ ἀποστροφῆν πρὸς ἐσένα ;..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄπὸ μεγάλον ἔρωτα. Δὲν ἔχει γεννηθῆ νά εἶνε πιστὸς εἰς ὅσους ἀγαπᾷ...

ΑΙΓΕΥΣ

"Ας πάγη νὰ χαθῆ λοιπόν, ἀφοῦ εἶνε τέτοιος ὅπως τὸν λέγεις...

ΜΗΔΕΙΑ

Ἐζήλευσε, βλέπεις, νὰ γείνη συγγενῆς μὲ βασιλεῖς..

ΑΙΓΕΥΣ

Καὶ ποῖος τὸν παίρνει γαμβρόν;... εἶπέ μου τα ὄλα..

ΜΗΔΕΙΑ

Ὁ Κρέων, ὁ βασιλεὺς τῆς Κορίνθου.

ΑΙΓΕΥΣ

Πράγματι λοιπόν!... Ἔχεις δίκαιον νὰ λυπῆσαι ἔτσι...

ΜΗΔΕΙΑ

Κατεστράφην ἐντελῶς καὶ ἀκόμη μὲ ἐξορίζουν ἀπὸ τὸν τόπον!

ΑΙΓΕΥΣ

Καὶ γιατί; αὐτὸ εἶνε ἄλλο καινούργιο δυστύχημα πάλιν.

ΜΗΔΕΙΑ

Ὁ Κρέων μὲ διώχνει ἀπὸ τὴν γῆν τῆς Κορίνθου!

ΑΙΓΕΥΣ

Καὶ τὸ ἀνέχεται αὐτὸ ὁ Ἰάτων;... Ἄσχημον καὶ αὐτὸ ἐκ μέρους του...

ΜΗΔΕΙΑ

Μὲ τὰ λόγια φαίνεται ὅτι δὲν τὸ θέλει, ἐνδομύχως ὅμως τὸ ἐπιθυμεῖ... Σὲ παρακαλῶ ὅμως μὲ τὰ χέρια εἰς τὰ γόνατα καὶ εἰς τὰ γένηα σου, γίνομαι ἰκέτις σου... εὐσπλαγγίστου

με τὴν δυστυχισμένην, μὴ μὲ παραβλέψης ἐξωρισμένην καὶ δέξου με εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὸ σπίτι σου... Ἔτσι νὰ δώσουν οἱ θεοὶ νὰ γείνη ἡ ἐπιθυμία σου, νὰ ἀποκτήσης παιδιὰ καὶ νὰ ἔχῃς ὁ ἴδιος εὐτυχισμένον θάνατον... Δὲν ἤξεύρεις δὲ τί εὖρημα ἤνυρες εἰς ἐμένα γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα... Ἐγὼ σοῦ ὑπόσχομαι νὰ κατορθώσω νὰ παύσης νὰ εἶσαι ἄτεκνος, καὶ νὰ σὲ κάμω ν' ἀποκτήσης παιδιὰ... Ἡξεύρω φάρμακα ποῦ ἔχουν ἐνέργειαν ἀσφαλῆ!

ΑΙΓΕΥΣ

Διὰ πολλοὺς λόγους σοῦ κάμνω προθυμότατα αὐτὴν τὴν χάριν, πρῶτα χάριν τῶν θεῶν καὶ ἔπειτα γιὰ τὰ παιδιὰ τὰ ὅποια μοῦ ὑπόσχεσαι, διότι ἔχω μεγάλην ἐπιθυμίαν ν' ἀποκτήσω... Ἄν ἔλθῃς λοιπὸν εἰς τὴν χώραν μου, θὰ προσπαθίσω νὰ σὲ προστατεύσω, ἐπειδὴ ἀγαπῶ τὸ δίκαιον, σοῦ λέγω ὅμως ἀπὸ τώρα, ὅτι ἐγὼ δὲν ἔμπορῶ νὰ σὲ πάρω ἀπ' ἐδῶ μαζί μου... σὺ ὅμως, ἂν θέλῃς νὰ ἔλθῃς εἰς τὸν τόπον μου, θὰ εἶσαι ἀσφαλῆς καὶ δὲν θὰ σὲ παραδώσω εἰς κανένα. Ἀναχώρησε λοιπὸν μόνῃ ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν, διότι δὲν θέλω νὰ εἶμαι ὑπεύθυνος καὶ ἀπέναντι τῶν φίλων μου...

ΜΗΔΕΙΑ

Αὐτὰ θὰ γείνουν ἔτσι καὶ ὄλα ποῦ μοῦ προσφέρεις θὰ ἦσαν καλὰ ἂν μοῦ τὰ ἐβεβαίωνες μὲ ὄρκον...

ΑΙΓΕΥΣ

Δὲν μὲ πιστεύεις λοιπὸν ἢ ὑπάρχει τίποτε ποῦ σὲ ἐμποδίζει;..

ΜΗΔΕΙΑ

Σὲ πιστεύω, ἀλλ' ἡ οἰκογένεια τοῦ Πελίου καὶ ὁ Κρέων

εἶνε ἐχθροί μου· λοιπόν, ἂν δεθῆς μὲ ὄρκους, ὅταν τυχόν αὐτοὶ θέλουν νὰ μὲ πάρουν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν χώραν σου, δὲν θὰ μὲ παραδώσης.. ἐνῶ, ἂν μοῦ ὑποσχεθῆς μόνον μὲ λόγια καὶ χωρὶς ὄρκον εἰς τοὺς θεοὺς, ἴσως νὰ ἐπειθετο εἰς τὰς προτάσεις των καὶ νὰ ἐγίνεσο φίλος των, διότι ἐγὼ μὲν εἶμαι ἀδύνατη, αὐτοὶ δὲ εἶνε πλούσιοι καὶ βασιλεῖς.

ΑΙΓΕΥΣ

Ἔδειξες πράγματι πολλὴν φρόνησιν μὲ τὰ λόγια σου, καὶ ἀφοῦ τὸ θέλεις δὲν ἀρνοῦμαι, διότι καὶ γιὰ μένα εἶνε ἀσφαλέστερον νὰ ἔχω κάποιαν πρόφασιν νὰ εἰπῶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς σου, καὶ σὺ θὰ εἶσαι ἀσφαλεστέρα...

Εἶπε λοιπόν εἰς ποίους θεοὺς θέλεις νὰ ὀρκισθῶ...

ΜΗΛΕΙΑ

Ὀρκίσου εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν πατέρα Ἥλιον τὸν πάππον μου, ὡς καὶ εἰς ὄλον μαζὺ τὸ γένος τῶν θεῶν...

ΑΙΓΕΥΣ

Γιατί πρᾶμα ὅμως θέλεις νὰ ὀρκισθῶ;...

ΜΗΛΕΙΑ

Νὰ ὀρκισθῆς ὅτι οὔτε σὺ ποτὲ θὰ μὲ διώξῃς ἀπὸ τὴν χώραν σου, οὔτε ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς μου θελήτῃ νὰ μὲ πάρῃ θὰ μὲ παραδώσης θεληματικῶς ἐνότῳ ζῆς...

ΑΙΓΕΥΣ

Ὀρκίζομαι εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ Ἥλιου, νὰ κρατήσω ὅσα μοῦ εἶπες...

ΜΗΛΕΙΑ

Ἄρκει.. καὶ τί νὰ πάθῃς, ἂν δὲν κρατήσῃς αὐτὸν τὸν ὄρκον;...

ΑΙΓΕΥΣ

Ὅ,τι παθαίνουν οἱ ἀσεβεῖς...

ΜΗΛΕΙΑ

Τότε πήγαινε χαρούμενος!... ὅλα ἔχουν καλῶς καὶ ἐγὼ θὰ ἔλθω τὸ γρηγορώτερον εἰς τὴν πόλιν σου, μόλις ἐπιτύχω ὅ,τι σκέπτομαι, καὶ κάμω ὅ,τι θέλω...

(Ὁ Αἰγεὺς ἐξέρχεται)

ΧΟΡΟΣ

Εἶθε ὁ Ἑρμῆς ὁ υἱὸς τῆς Μαίας, ὁ ὀδηγὸς εἰς τὰς ὁδοὶ-πορίας, νὰ σὲ φέρῃ, Αἰγεῦ, καλὰ εἰς τὸ σπίτι σου καὶ νὰ ἐπιτύχῃς ὅ,τι ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου, διότι μοῦ ἐφάνηκες ὅτι εἶσαι γενναϊόκαρδος ἄνθρωπος...

ΜΗΛΕΙΑ

ὦ Ζεῦ, Δίκη, κόρη τοῦ Διός, καὶ φῶς τοῦ Ἥλιου!.. τώρα. καλαῖς μου, θὰ νικήσωμεν θριαμβευτικῶς τοὺς ἐχθρούς μου... Τὸ πρᾶγμα ἐμβῆκεν εἰς τὸν δρόμον του... Τώρα ὑπάρχει ἐλπίς νὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἐχθροί μου, διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς ποῦ ἤμουν εἰς ἀμηχανίαν ἐφανέρωθη ἕξαφνα ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ σφύζει τὰ σχέδιά μου... Πλησίον του θ' ἀγκυροβολήσωμεν, ὅταν ὑπάγωμεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος... Τώρα δὲ θὰ σοῦ εἰπῶ ὅλα τὰ σχέδιά μου, μὴ περιμένεις ὅμως λόγια ποῦ θὰ σοῦ κάμουν εὐχαρίστησιν...

Θὰ στείλω ἓνα ὑπηρέτην μου εἰς τὸν Ἰάσονα, νὰ τὸν ζητήσω νὰ ἔλθῃ ἐδῶ... Τότε θὰ τοῦ εἰπῶ κολακευτικὰ λόγια, ὅτι καὶ ἐγὼ νομίζω καλὰ ὅσα ἔκαμε καὶ ὅτι ἡ προδοσία καὶ ὁ γάμος του μὲ τὴν κόρην τοῦ βασιλέως, καὶ φρόνιμον

πραγμα, και προς το συμφέρον μας εἶνε. Θὰ τὸν παρακαλέσω δὲ νὰ μείνουν ἐδῶ τὰ παιδιὰ μου, ὄχι γιὰ νὰ τὰ ἀφήσω εἰς ἐχθρικὴν χώραν ἔρμαιον εἰς τοὺς ἐξευτελισμοὺς, ἀλλὰ γιὰ νὰ φρονέω με πανουργίαν τὴν κόρην τοῦ βασιλέως...

Θὰ τὰ στείλω καὶ τὰ δύο εἰς αὐτὴν με δῶρα, με λεπτο-
υφασμένον πέπλον καὶ χρυστὸν στέφανον, νὰ τὴν παρακαλέ-
σουν νὰ μὴ διωχθοῦν ἀπὸ τὸν τόπον... Θὰ ἀλείψω δὲ τὰ
δῶρα με τέτοια φάρμακα, ποῦ ἂν τὰ πάρῃ καὶ τὰ φορέσῃ θὰ
ἀποθάνῃ ἐλεεινὸν θάνατον, καὶ αὐτὴ καὶ ὅποιος τὴν ἐγγίση...

Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα ὅμως δὲν λέγω περισσότερα, θρηγῶ
ὅμως γιὰ ἐκεῖνο ποῦ πρέπει νὰ κάμω κατόπιν... Νὰ σφάζω
δηλαδὴ τὰ παιδιὰ μου... Κανεὶς δὲν θὰ τὰ λυτρώτῃ ἀπὸ τὰ
χέρια μου... Ἔτσι, ἀφ' οὗ καταστρέψω ὅλην τὴν οἰκογένειαν
τοῦ Ἰάσονος, θὰ φύγω ἀπὸ τὴν χώραν αὐτὴν... Θὰ φύγω
μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπον ποῦ ἐσχότῳ τὰ ἀγαπημένα μου παι-
διὰ, ἀφ' οὗ κάμω τὸ φοβερώτερον τῶν ἐγκλημάτων... Αἱ!..
δὲν ἔμπορῶ νὰ ὑποφέρω ἐγώ, καλαίς μου, νὰ γίνωμαι περιγε-
λως εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου!..

Ἐμπρός, τί ὄφελος μοῦ εἶνε νὰ ζῶ;.. οὔτε πατρίδα ἔχω,
οὔτε σπίτι, οὔτε καταφύγιον ἀπὸ τὰς συμφορὰς μου... Ἐ-
σφαλα τότε, ὅταν ἐγκατέλειψα τὸ πατρικόν μου σπίτι, πι-
στεύσασα τὰ λόγια ἐνός Ἑλλήνος, τὸν ὁποῖον με τὴν βοή-
θειαν τοῦ θεοῦ θὰ ἐκδικηθῶ, διότι οὔτε θὰ ξαναἰδῆ ζωντανὰ
τὰ παιδιὰ του, οὔτε ἄλλα θὰ ἀποκτήσῃ ἀπὸ τὴν νέαν γυ-
ναϊκά του... Θὰ ἀποθάνουν καὶ οἱ δύο κακοὶ κακῶς ἀπὸ τὰ
φάρμακά μου... Ἄς μὴ με νομίσῃ κανεὶς κακὴν καὶ ἀναν-
δρον, οὐδὲ ἀναίσθητον... Ἄπ' ἐναντίας!.. εἶμαι μόνον φο-
βερά διὰ τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ καλὴ διὰ τοὺς φίλους μου...
Μόνον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἐνδοξοτάτῃ ἡ ζωή...

ΧΟΡΟΣ

Ἐπειδὴ μᾶς εἶπες τὰ σχέδιά σου, σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ
τὰ ἐκτελέσῃς καὶ γιὰ τὸ καλόν σου καὶ ἀπὸ σέβας πρὸς τοὺς
ἀνθρωπίνους νόμους...

ΜΗΔΕΙΑ

Δὲν γίνεται ἀλλέως! σὺ ἔμπορεῖς νὰ μοῦ τὰ λέγῃς αὐτά,
ἐπειδὴ δὲν ὑποφέρεις ὅπως ἐγώ!

ΧΟΡΟΣ

Καὶ ἀντέχεις νὰ σκοτώτῃς τὰ παιδιὰ σου;

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί!.. γιὰτὶ ἔτσι θὰ λυπηθῇ ὅσον εἶνε δυνατὸν βαθύ-
τερα ὁ ἄνδρας μου..

ΧΟΡΟΣ

Ἄλλὰ καὶ σὺ θὰ γείνης φοβερά δυστυχής..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἔστω!.. τώρα ὅμως τὰ λόγια εἶναι περιττά. (Πρὸς τὴν
δηρῆτριαν). Ἐμπρός!.. πῆγαινε καὶ φέρε τὸν Ἰάσονα εἰς
ἐσένα ἔχω πᾶσαν ἐμπιστοσύνην καὶ μὴν εἰπῆς τίποτε ἀπὸ
ὅσα ἀπεφάσισα, ἂν ἀγαπᾷς τὴν κυρίαν σου καὶ ἂν εἶσαι καὶ
σὺ γυναῖκα...

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόγονοι τοῦ Ἐρεχθέως, πάντοτε εὐτυχησμένοι, παιδιὰ
τῶν μακαρίων θεῶν, θρεμμένοι ἀπὸ τὴν κοσμοξακουσμένην
σοφίαν τῆς ἱερᾶς καὶ ἀπορθήτου χώρας σας, ποῦ ζῆτε πάν-
τοτε ζῶν ἐκλεκτὴν μέσα εἰς φωτεινότατον αἰθέρα, εἰς τὸν

ὁποῖον λέγουν ὅτι ἄλλοτε αἱ ἑννέα Πιερίδες μοῦσαι παρήγαγον τὴν ξανθὴν Ἀρμονίαν...

Ὅπου λέγουν, ὅτι ἡ Κύπρις Ἀφροδίτη ἤντλησε νερὸν ἀπὸ τὰς πηγὰς τοῦ καταστολισμένου μὲ ὠραίους ναοὺς Κηφισοῦ καὶ ἐσκόρπισεν εἰς τὴν χώραν εὐκράτους καὶ ἡδονικὰς εἰς τὴν ἀναπνοὴν αὔρας. ὅπου στολίζει τὰ μαλλιά της μὲ μυρωμένον στεφάνι ἀπὸ ῥόδα καὶ χαρίζει ἐνωμένα μαζύ, ἔρωτα καὶ φρόνησιν, ἀδέλφια κάθε ἀρετῆς...

Πῶς λοιπὸν, αὐτὴ ἡ φιλόξενος πόλις τῶν ἱερῶν ποταμῶν θὰ δεχθῆ σέ, τὴν παιδοκτόνον, τὴν μολυσμένην; Σκέψου τὰ παιδιὰ σου σφαγμένα, σκέψου τί ἐγκλημα ἐπιχειρεῖς. μὴ τὸ κάμη, σὲ παρακαλοῦμεν ὅλαις γονατισταί. μὴ σκοτώσης τὰ παιδιὰ σου!.. Ἀπὸ ποῦ θὰ εὔρουν θάρρος ἡ ψυχὴ σου καὶ τὸ χέρι σου;.. ἀπὸ ποῦ θὰ πάρῃ ἡ καρδιά σου τὴν φρικτὴν αὐτὴν τόλμην;.. πῶς θὰ γυρίσης τὰ μάτια σου εἰς τὰ παιδιὰ σου καὶ θὰ τὰ σκοτώσης χωρὶς νὰ δακρύσης;..

Ὅχι!.. εἶνε ἀδύνατον νὰ ἡμπορέσης, ὅταν τὰ παιδιὰ σου πέσουν εἰς τὰ γόνατα καὶ σὲ παρακαλοῦν νὰ μὴ βάψῃς τὸ φονικὸν σου χέρι εἰς τὸ αἷμά των..

ΙΑΣΩΝ (εἰσερχόμενος)

Ἦλθα, ἐπειδὴ μὲ ἐφώνηξες, καὶ μολονότι σὺ μὲ μισεῖς θ' ἀκούσω τί θέλεις ἀπὸ ἐμένα καὶ ἡ παράκλησίς σου θὰ ἐκτελεσθῆ..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἰάσον, σοῦ ζητῶ συγγνώμην γιὰ ὅσα εἶπα!.. αἱ!.. ἡμπορεῖς νὰ ὑποφέρῃς τὸν θυμὸν μου, ἔπειτα ἀπὸ ὅλας τὰς εὐχαρίστους ἀναμνήσεις ποῦ ἔχομεν μεταξύ μας.. Τώρα

ἐσκέφθηκα καὶ ἐπέισθην καὶ ἐπέπληξα τὸν ἑαυτὸν μου... Εἶπα μόνῃ μου: Ἐτρελλάθηκα ἢ εἶμαι ἀνόητος καὶ ἀγανακτῶ μὲ αὐτοὺς ποῦ σκέπτονται φρόνιμα καὶ γίνομαι μισητὴ εἰς τοὺς βασιλεῖς τῆς χώρας καὶ εἰς τὸν ἄνδρα μου ποῦ κάμνει ὅτι εἶνε συμφερότερον γιὰ μᾶς, νυμφευόμενος μίαν βασιλοπούλαν, μὲ τὴν ὁποῖαν θ' ἀποκτήσῃ ἀδελφοὺς εἰς τὰ παιδιὰ μου;.. Δὲν θ' ἀφήσω ἐπιτέλους τὸν θυμὸν μου;.. Τί λυποῦμαι, ἀφοῦ οἱ θεοὶ τὰ φέρουν ὅλα δεξιᾷ;.. δὲν ἔχω τάχα ἐγὼ τὰ παιδιὰ μου, καὶ δὲν ἤξεύρω ὅτι εἶμεθα φυγάδες ἀπὸ τὴν πατρίδα μας καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν φίλους;..

Ἀφοῦ ἐσκέφθηκα ὅλα αὐτά, ἐνόησα πόσον ἡμουν ἀπερίσκεπτος καὶ τί ἀδικος ἦτο ὁ θυμὸς μου. Τώρα λοιπὸν ἐπιδοκιμάζω τὰς πράξεις σου καὶ βλέπω ὅτι πράγματι ἔκαμες φρόνιμα νὰ μᾶς συνδέσῃς μὲ αὐτὴν τὴν συγγένειαν. Εἶμαι ἀνόητος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ λαμβάνω μέρος εἰς τὰ σχέδιά σου καὶ νὰ σὲ βοηθῶ, καὶ νὰ ἐπιστατῶ εἰς τὸ νυφικὸν κρεββάτι, καὶ νὰ χαϊδεύω χαρούμενη τὴν γυναῖκά σου... Ἄλλ' αἱ γυναῖκες βλέπεις εἶμεθα ὅπως ἐπλαστήκαμεν, κατὰ βάθος πράγματι ὄχι κακαί, ἀλλὰ πάντοτε γυναῖκες.. Σὺ ὅμως δὲν πρέπει νὰ γίνεσαι ὅμοιος μὲ τοὺς ἀνοήτους, οὐδὲ νὰ ἀνταποδίδῃς ἀνοησίας ἀντὶ ἀνοησιῶν.. Ἄλλὰ τώρα ἄς τὰ ἀφήτῃμεν αὐτά.. Ὁμολογῶ ὅτι τότε ἐσκέφθηκα ἄσχημα, τώρα ὅμως τὰ πράγματα μετεβλήθησαν... Ἐλάτε, παιδιὰ μου ἔξω, ἐβγῆτε νὰ φιλήσετε καὶ νὰ μιλήσετε μὲ τὸν πατέρα σας.. ἐλάτε καὶ σεῖς νὰ φιλωθῆτε μαζί μὲ τὴν μητέρα σας ἀπὸ τὴν ἔχθραν ποῦ εἶχατε...

Τὰ μαλώματα τώρα ἐτελείωσαν, ἔχομεν φιλίαν.. Πιάσετε τὸ δεξιὸν μου χέρι, ἀλλοίμονον!.. πῶς ἔξαφνα ἡ ψυχὴ μου προαισθάνεται κάτι ἀπὸ τὰς δυστυχίας ποῦ μᾶς περιμένουν

αργότερα.. "Αραγε, παιδιά μου, θά μοῦ δίδετε πολὺν καιρὸν ἀκόμη ἔτσι τὰ ἀγαπημένα χεράκια σας ;.. Δυστυχισμένη ἐγώ !.. τὰ δάκρυα γεμίζουν τα μάτια μου, καὶ ἡ καρδιά μου εἶνε γεμάτη ἀπὸ φόβον !... Τώρα ποῦ παύω ἔπειτα ἀπὸ τόσον καιρὸν τὴν ἔχθραν μὲ τὸν πατέρα σας, αἰσθάνομαι νὰ τοῦ εἶναι ἀκράτητα τὰ δάκρυα εἰς τὸ πρόσωπόν μου..

ΧΟΡΟΣ

Καὶ ἀπὸ τὰ ἰδικά μου μάτια ἐκυλίσθηκε ἐγκάρδιον δάκρυ.. εἴθε τὸ κακὸν νὰ μείνη ἕως ἐδῶ..

ΙΑΣΩΝ

Γυναίκα, σὲ συγχαίρω γιὰ ὅσα εἶπες, οὔτε καὶ μνησικακῶ διὰ τὰ περασμένα... Ὁ θυμὸς εἶνε φυσικὸν πρᾶγμα εἰς τὰς γυναῖκας, ὅταν ὁ ἀνδρᾶς διαπραγματεύεται ἄλλους γάμους, ἀλλ' ἡ καρδιά σου ἐγύρισε εἰς ἄλλα καλλίτερα αἰσθήματα καὶ ἐνόησες μὲ τὸν καιρὸν ποῖά εἶνε ἡ καλλίτερα ἀπόφασις... "Ἐτσι κάμνουν αἱ φρόνιμοι γυναῖκες... Καὶ σᾶς, παιδιά μου, δὲν σᾶς παρημέλησεν ὁ πατέρας σας, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ ἔκαμε ὅ,τι ἠμπόρεσε... "Ἐχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ γείνετε μίαν ἡμέραν καὶ μετὰξὺ τῶν ἀδελφῶν σας ἀκόμη οἱ πρῶτοι τῆς Κορίνθου..

Μεγαλώσατε μόνον, καὶ ὅσον διὰ τὰ ἄλλα φροντίζει ὁ πατέρας σας καὶ οἱ θεοὶ ποῦ μᾶς ἀγαποῦν... Εἴθε νὰ σᾶς ἰδῶ εὐρωστα παλληκάρια, καλλίτερα ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου. (Πρὸς τὴν Μήδειαν). Ἄλλὰ γιατί στρέφεις ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὸ ἄσπρον πρόσωπόν σου καὶ βρέχεις μὲ δάκρυα τὰ μάτια σου ; .. δὲν σοῦ κάμνουν εὐχαρίστησιν τὰ λόγια μου ; ..

ΜΗΔΕΙΑ

"Ὅχι κλαίω ἀπὸ συγκίνησιν γιὰ τὰ παιδιά...

ΙΑΣΩΝ

"Ἐχε θάρρος !.. θὰ κάμω ὅ,τι πρέπει δι' αὐτά !..

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί !... οὔτε θὰ ἀμφιβάλλω ποτὲ γιὰ τὰ λόγια σου, ἀλλ' ἡ γυναίκα βλέπεις εἶνε πλάσμα ἀσθενὲς καὶ ἔχει πάντοτε τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια....

ΙΑΣΩΝ

Τότε ὅμως πῶς ἀνστηναίξεις, δυστυχισμένη, γιὰ τὴν τύχην των ;...

ΜΗΔΕΙΑ

Διότι τὰ ἐγέννητα, καὶ ὅταν σὺ τὰ ἠύχεσο νὰ ζήσουν μου ἤλθε ἕξαφνα κάποια πικρὰ ἀμφιβολία ἂν θὰ γείνη πρᾶγματι αὐτό... Ὅ,τι ὅμως ἀφορᾷ εἰς ἐκεῖνα ποῦ ἤλθες νὰ ὀμιλήσης μαζί μου, μερικὰ σοῦ τὰ εἶπα πρὸ ὀλίγου καὶ ὅσα μένουν θὰ σοῦ τάποτελειώσω τώρα... Ὁ βασιλεὺς τοῦ τόπου νομίζει καλὸν ὅτι πρέπει νὰ φύγω ἀπ' ἐδῶ... Τώρα καὶ ἐγὼ σκέπτομαι ὅτι πρᾶγματι ἀφ' οὗ ἔχουν τὴν ἰδέαν ὅτι ἐγὼ τοὺς μισῶ, αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον γιὰ μένα... νὰ μὴ κατοικῶ εἰς τὸν ἴδιον τόπον καὶ εἶμαι ἐμπόδιον καὶ εἰς σὲ καὶ εἰς αὐτόν... Γι' αὐτὸ φεύγω... Παρακάλεσε ὅμως τὸν Κρέοντα ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ μὴ φύγουν ἀπ' ἐδῶ καὶ τὰ παιδιά, διὰ ν' ἀνατραποῦν εἰς τὰ χέρια σου...

ΙΑΣΩΝ

Πρέπει νὰ προσπαθῆσω, δὲν ἤξεύρω ὅμως ἂν τὸν καταπέιτω...

ΜΗΔΕΙΑ

Τότε εἶπε εἰς τὴν γυναῖκά σου, νὰ παρακαλέσῃ τὸν πατέρα της, νὰ μὴ φύγουν τὰ παιδιά...

ΙΑΣΩΝ

Αὐτὸ μάλιστα! καὶ ἐλπίζω νὰ τὴν καταφέρω, ἂν ἔχῃ καρδιὰν γυναικός...

ΜΗΔΕΙΑ

Θὰ σὲ βοηθήσω καὶ ἐγὼ εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν... θὰ τῆς στείλω τὰ παιδιὰ μὲ δῶρα, ποῦ ἤξεύρω καλὰ ὅτι θεωροῦνται τὰ ὠραιότερα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, μὲ λεπτοῦφασμένον πέπλον καὶ χρυσὸν στέφανον... Ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορώτερα ἄς φέρῃ μία ὑπηρέτρια τὰ στολισματα αὐτὰ ἐδῶ... Ἡ γυναῖκα σου θὰ εἶνε εὐτυχῆς ὄχι γιὰ ἓνα, ἀλλὰ γιὰ χίλια πράγματα.

Πρῶτον, διότι ἦρε ἀνδρα ἄριστον ὅπως ἐσέ, καὶ ἔπειτα διότι ἀπέκτησε στόλισμα, τὸ ὅποσον ὁ πάππος μου Ἡλῖος ἔδωκε ἄλλοτε εἰς τοὺς ἀπογόνους του...

Πάρετε, παιδιὰ μου, εἰς τὰ χέρια σας αὐτὰ τὰ γαμήλια δῶρα καὶ φέρετε νὰ τὰ δώσετε εἰς τὴν εὐτυχισμένην νύφην, τὴν βασιλοπούλαν... Δὲν εἶνε δῶρα ἀξιοκατασφρόνητα...

ΙΑΣΩΝ

Ἀλλὰ γιατί, ἀπερίσκεπτη, στερεῖσαι σὺ αὐτὰ τὰ πράγματα;... νομίζεις τάχα ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς τὰ ἀνάκτορα πέπλοι καὶ χρυσός;... φύλαξέ τα, καὶ μὴ τὰ δίδῃς!... Ἄν αὐτὴ μᾶς ἐκτιμᾷ, ἤξεύρω πολὺ καλὰ ὅτι θὰ τὴν εὐχαριστήσουν περισσότερο οἱ λόγοι ποῦ θ' ἀκούσῃ, ἀπὸ τὰ χρήματα...

ΜΗΔΕΙΑ

Μὴ ἀνακατεύεσαι σύ... καὶ τοὺς θεοὺς ἀκόμη λέγουν ὅτι καταφέρνουν, τὰ δῶρα καὶ ὁ χρυσὸς εἶνε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, καλλίτερος ἀπὸ χίλια λόγια... Αὐτὴ ἔχει ὅλα τὰ καλὰ τῆς τύχης, ὁ θεὸς τὴν μεγαλύνει, νέα ἀκόμη βασιλεύει καὶ ἐγὼ θὰ ἐξηγόραζα τὴν ἐξορίαν τῶν παιδιῶν μου ὄχι μὲ χρυσὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ψυχὴν μου ἀκόμη... ὦ! παιδιὰ μου., ἐμβῆτε εἰς τὸ πλοῦσιον σπίτι ποῦ θὰ πάτε καὶ δώσατε τὰ δῶρα καὶ παρακαλέσατε, καὶ ἱκετεύσατε τὴν νέαν γυναῖκα τοῦ πατέρα σας, τὴν κυρίαν μου, νὰ μὴ φύγετε ἀπ' ἐδῶ... Προσέξατε δὲ προπάντων νὰ πάρῃ τὰ δῶρα εἰς τὰ χέρια της... Πηγαίνετε τὸ γρηγορώτερον, ἐπιτύχετε αὐτὸ ποῦ σᾶς στέλλω, καὶ φέρετε καλὰς εἰδήσεις εἰς τὴν μητέρα σας γιὰ ὅ,τι ἐπιθυμῶ...

ΧΟΡΟΣ

Τώρα δὲν ἔχω ἐλπίδας πειὰ γιὰ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν... Πηγαίνουν πρὸς τὸν θάνατον... Ἡ δυστυχισμένη νύφη θὰ δεχθῆ τὰ χρυσὰ στολισματα, καὶ μαζί μὲ αὐτὰ τὸν θάνατον, θὰ πάρῃ μὲ τὰ χέρια της, καὶ θὰ βάλῃ εἰς τὸ ξανθὸν κεφάλι τὰ στολισματα τοῦ Ἄδου... Ἡ ὠραιότης των καὶ τὸ θαυμάσιον χρῶμά των, θὰ τὴν ἐλκύσουν νὰ φορέσῃ τὸν πέπλον καὶ νὰ βάλῃ τὸν στέφανον, καὶ θὰ γείνη πειὰ νύφη τῶν νεκρῶν... Εἰς τέτοιαν παγίδα, καὶ τέτοιαν θανατηφόρον μοῖραν θὰ πέσῃ ἡ δυστυχισμένη!... δὲν θὰ γλυτώσῃ τὴν μοῖράν της... Καὶ σύ, κακότυχε Ἰᾶσον, γιὰ τὴν δυστυχίαν σου ὑπανδρεύθηκες καὶ ἐγεινες γαμβρὸς βασιλέων, χωρὶς νὰ ἤξεύρης ὅτι προορίζεις εἰς φοβερὸν θάνατον τὴν γυναῖκά σου

καὶ τὰ παιδιὰ σου... Κακόμοιρε!.. οὔτε κὰν ὑποπτεύεσαι τὴν μοῖράν σου!... Ἄνιστενάζω ὅμως καὶ γὰρ τὸν δικό σου πόνον, δυστυχισμένη Μήδεια, ποῦ θὰ σκοτώσης γιὰ ἐρωτικὴν προδοσίαν τὰ παιδιὰ σου, ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας σου σὲ ἐγκατέλειψεν ἄνομα καὶ ζῆ με ἄλλην γυναῖκα!...

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ (εἰσερχόμενος)

Κυρία, σοῦ φέρνω τὴν εἶδησιν ὅτι ἐδόθη εἰς τὰ παιδιὰ ἡ ἄδεια νὰ μὴ φύγουν ἀπὸ τὴν χώραν, καὶ ὅτι ἡ βασιλικὴ νύφη ἐδέχθηκε εὐχαρίστως τὰ δῶρα εἰς τὰ χέρια της... Τὰ παιδιὰ τῶρα δὲν ἔχουν νὰ φοβηθοῦν τίποτε..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄ!..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Γιατί ἐταράχθης, ἐνῶ σοῦ ἔφερα καλὴν εἶδησιν;.. δὲν τὴν δέχεσαι τάχα εὐχαρίστως;.. γιατί ἐγύρισες τὸ πρόσωπόν σου;

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλοίμονον!..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Αὐτὰ δὲν συμφωνοῦν μετὰ τὴν εἶδησιν ποῦ σοῦ ἔφερα.

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλοίμονον καὶ πάλιν!..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Μήπως ἔφερα καμμίαν κακὴν εἶδησιν χωρὶς νὰ τὸ ἔξεύρω, ἐνῶ νομίζω ὅτι ἔφερα καλὴν;..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἐφερεις τὴν εἶδησιν ποῦ ἔφερες.. δὲν ἔχω τίποτε μαζί σου..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ἄλλὰ γιατί συννεφιάζουν τὰ μάτια σου καὶ τρέχουν τὰ δάκρυά σου;..

ΜΗΔΕΙΑ

Δὲν ἔμπορῶ ἀλλέως, γέροντα.. Γιὰ ὅ,τι κακὸν ἔγεινεν αἰτία εἴμεθα ἐγὼ καὶ οἱ θεοί..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ἐχε θάρρος, ἀργότερα θὰ σὲ φέρουν καὶ ἐσένα ὀπίσω τὰ παιδιὰ σου ἀπὸ τὴν ἐξορίαν!..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄχ!.. πρὶν νὰ φέρουν ἐμένα, θὰ στείλω ἄλλους ἢ δυστυχισμένη ἐγὼ!..

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Δὲν εἶσαι μόνη ἐσὺ ποῦ στερεῖσαι τὰ παιδιὰ σου!.. ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ὑποφέρει μετὰ γενναιότητα τὰς συμφοράς!..

ΜΗΔΕΙΑ

Καλά!.. πήγαινε τώρα μέσα εἰς τὸ σπίτι καὶ ἐτοίμασε εἰς τὰ παιδιὰ ὅ,τι συνήθως χρειάζονται κάθε ἡμέραν.. ὦ!.. παιδιὰ μου, παιδιὰ μου!.. σεῖς τώρα ἔχετε πόλιν καὶ σπίτι νὰ μείνετε, ἐνῶ ἐμένα με ἐγκαταλείπετε ἐλεεινὴν καὶ ἔρημον.. Θὰ ζήσετε πάντοτε χωρὶς τὴν μητέρα σας, καὶ ἐγὼ θὰ φύγω τώρα ἐξόριστος εἰς ἄλλον τόπον, πρὶν σᾶς χαρῶ,

πρὶν σᾶς ἰδῶ εὐτυχησμένα, πρὶν νὰ ἰδῶ τοὺς γάμους σας, πρὶν νὰ στολίσω τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νυφικά σας κρεβάτια, πρὶν σηκώσω τὰς νυφικὰς λαμπάδας..

Μὲ κατέστρεψε τὴν πολυδυστυχισμένην ὁ ἐγωισμὸς μου!.. Ἄδικα λοιπόν, παιδιὰ μου, σᾶς ἀνάθρεψα, ἄδικα ἐκοπίασα καὶ ἐβασανίσθηκα, ἄδικα ὑπέφερα τόσους πόνους ὅταν σᾶς ἐγέννησα...

Τότε εἶχα πολλὰς ἐλπίδας ἢ κακομοίρα ὅτι θὰ μὲ γηροκομήσετε, καὶ θὰ μὲ στολίσετε μὲ τὰ χέρια σας, ὅταν ἀποθάνω, πρᾶγμα ποῦ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ὀνειρεύονται.. Τώρα ὅμως ἢ γλυκεῖα ἐλπίς ἐχάθη.. Τώρα, χωρὶς ἐσᾶς θὰ ζήσω πικρὰν καὶ θλιμμένην ζωὴν, καὶ σεῖς δὲν θὰ ξαναἰδῆτε τὴν μητέρα σας μὲ τὰ ἀγαπημένα ματάκια σας, ἐπειδὴ θὰ ἀλλάξετε ζωὴν. Ἄλλοιμονον, ἄλλοιμονον!.. τί μὲ κυττάζετε, παιδιὰ μου; τί μοῦ χαμογελάτε τὸ τελευταῖον γέλιο σας;.. ἄχ!.. τί νὰ κάμω, τὸ θάρρος μου μὲ ἀφήνει, γυναῖκες, μόλις εἶδα τὸ χαρωπὸν πρόσωπον τῶν παιδιῶν μου!.. Δὲν ἤμπορῶ... χαίρετε πρωτύτερινὰ σχέδια!.. θὰ πάρω τὰ παιδιὰ μου μαζὺ ἀπὸ τὸν τόπον αὐτόν.. τίς ἢ ἀνάγκη νὰ πικραθῶ ἐγὼ διπλάσια γιὰ νὰ πικράνω μὲ τὸν θάνατον τοῦτον τὸν πατέρα των;.. ὄχι!.. χαίρετε, σχέδιά μου!.. Ὅμως τί ἔπαθα;.. θέλω νὰ γείνω καταγέλαστος καὶ νὰ ἀφήσω τοὺς ἐχθροὺς μου ἀτιμωρήτους;..

Πρέπει νὰ τολμήσω... ἢ δειλία μου εἶνε ἢ αἰτία ὅτι ἀφήνω τὴν ψυχὴν μου εἰς εὐσπλαγχνικὰς σκέψεις!.. πηγαίνετε, παιδιὰ μου, μέσα εἰς τὸ σπίτι.. Ἐκεῖνος ποῦ νομίζετε ὅτι δὲν εἶνε εὐσεβὲς νὰ μείνη εἰς ὅ,τι θὰ κάμω, λογαριασμοῦ ἰδικός του, τὸ ἰδικόν μου χέρι δὲν θὰ διστάσῃ.. Ἄχ!.. ἄχ!.. μὴ κάμης ψυχὴ μου αὐτὸ τὸ ἐγκλημα.. ἀφῆτέ τα δυστυ

χισμένη νὰ ζήσουν... μὴ σκοτώσης τὰ παιδιὰ σου, ἐκεῖ κάτω εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ εἶνε ἢ χαρὰ σου, νὰ ζοῦν μὲ σέ..

Μὰ τοὺς καταστροφεῖς δαίμονας τοῦ Ἄδου, ὅμως αὐτὸ δὲν θὰ γείνη ποτέ!.. δὲν θ' ἀφήσω ἐγὼ τὰ παιδιὰ μου ποτέ εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ τὰ σκοτώσουν... Οὕτως ἢ ἄλλως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀποθάνουν, καὶ ἐπειδὴ πρέπει, θὰ τὰ σκοτώσω ἐγὼ ποῦ τὰ ἐγέννησα.. Εἶνε πεπρωμένον καὶ ἄλλη διέξοδος δὲν ὑπάρχει.. Τώρα ὁ στέφανος θὰ εἶνε ἐπάνω εἰς τὸ κεφάλι τῆς νύφης, καὶ ἢ βασιλοπούλα θὰ πεθαίνη μέσα εἰς τὸν πέπλον... τὸ ἤξεύρω καλά, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐμβῆκα εἰς τὸν φρικτὸν αὐτὸν ὁρόμον, καὶ θὰ στείλω τὰ παιδιὰ μου εἰς ἄλλον ἀκόμη φρικτότερον, θέλω νὰ τὰ χαρῶ ἀκόμη... Δόστε, παιδιὰ μου, δόστε εἰς τὴν μητέρα σας νὰ φιλήσω τὸ δεξιὸ χεράκι σας... ὦ ἀγαπημένο χεράκι, καὶ ἀγαπημένο μου στόμα, καὶ χαριτωμένο πρόσωπο!.. Εἶθε νὰ εἴσθε εὐτυχεῖς ἐκεῖ κάτω εἰς τὸν Ἄδην, ἀφ' οὗ τὴν εὐτυχίαν σας ἐδῶ τὴν ἔκαμε ἀδύνατον ὁ πατέρας σας.. ὦ γλυκὸ ἀγκάλιασμα, μαλακὸ δέρμα καὶ γλυκυτάτη ἀναπνοὴ τῶν παιδιῶν μου, πηγαίνετε!... πηγαίνετε μέσα.. δὲν ἤμπορῶ πειὰ νὰ σᾶς βλέπω.. μὲ καταβάλλει ὁ πόνος.. ἐννοῶ τί ἐγκλημα θὰ κάμω, ἀλλ' ὁ θυμὸς, ἢ αἰτία τῶν μεγαλητέρων κακῶν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εἶνε ἰσχυρότερος ἀπὸ τὰς σκέψεις μου...

ΧΟΡΟΣ

Πολλὰς φοραῖς ἔκαμα λεπτοτέρας σκέψεις, καὶ ἐπροσπάθησα νὰ ἀναλύσω τὰ πράγματα περισσότερο παρὰ ὅσον πρέπει εἰς τὰς γυναῖκας, διότι ὑπάρχει μέσα καὶ σὲ μᾶς κάτι ποῦ μᾶς παρακινεῖ εἰς τὴν σοφίαν.

Εἰς ὅλας βέβαια ἔχι, ὀλίγας θὰ εὔρης μεταξὺ τῶν πολ-

λῶν, ἀλλὰ ἐν γένει τὸ γυναικεῖον πνεῦμα δὲν εἶνε ἄμου-
σον.. Ἔχω λοιπὸν τὴν ἰδέαν ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἀπέκτησαν
παιδιά, καὶ δὲν τὰ ἤξεύρουν, εἶνε πολὺ εὐτυχεστέροι ἀπὸ
ὅσους ἔχουν... διότι οἱ μὲν ἄτεκνοι, ἐπειδὴ δὲν γνωρίζουν ἂν
τὰ παιδιὰ εἶνε καλὸν ἢ δυσάρεστον πρᾶγμα εἰς τὸν ἄνθρω-
πον, γλυτώνουν ἀπὸ πολλὰς φροντίδας, ἐν ᾧ ὅσοι ἔχουν εἰς
τὸ σπίτι των ἀγαπημένα βλαστάρια τοὺς βλέπω ὅλην τὴν
ῶραν νὰ κακοπαθοῦν μὲ τὴν φροντίδα πῶς νὰ τὰ ἀναθρέ-
ψουν καλὰ, καὶ πῶς νὰ τοὺς ἀφήσουν περιουσίαν, ὅταν ἀπο-
θάνουν.. Καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα αὐτά, δὲν ἤξεύρει κανεὶς ἂν
καπιάζει γιὰ καλὰ, ἢ ἀνάξια παιδιὰ.. Εἰς τὸ τέλος δὲ μένει
καὶ κάτι ἄλλο, τὸ χειρότερον ἀπὸ ὅλα... Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι
τὰ παιδιὰ ἤσαν περιουσίαν, ἐμεγάλωσαν καὶ ἔγειναν καλὰ..
καμμιά φορὰ ἀπὸ κακὴν τύχη ἔρχεται ὁ θάνατος καὶ τὰ
στέλνει ἄδικα εἰς τὸν Ἄδην... Γιὰτί λοιπὸν εἰς τόσαις λύ-
παις καὶ κόπους νὰ δώσουν οἱ θεοὶ ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν
σκληροτέραν ἀπ' ὅλας, τὸν θάνατον τῶν παιδιῶν ;..

ΜΗΔΕΙΑ (εἰσερχομένη)

Ἄπο πολλὴν ῶραν παραφυλάττω, καλαῖς μου, μὲ ἀνυπο-
μονησίαν νὰ ἰδῶ τί θ' ἀπογείνη τὸ πρᾶγμα, καὶ τώρα βλέπω
ἕνα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ἰάσονος νὰ ἔρχεται.. Τὸ συγ-
κινημένον ὕφος του φανερώνει ὅτι κάτι καινούργιον κακὸν
θὰ μᾶς εἰπῆ...

ΑΓΓΕΛΟΣ (εἰσερχόμενος)

ὦ !., Μήδεια, ἔκαμες φοβερόν, παράνομον ἔγκλημα,
φύγε, φύγε, χωρὶς χρονοτριβὴν μὲ ὅ,τι εὖρης, εἴτε μὲ πλοῦς
εἴτε μὲ ἀμάξι..

ΜΗΔΕΙΑ

Καὶ τί ἔκαμα γιὰ νὰ φύγω ;...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Πρὸ ὀλίγου ἀπέθανεν ἡ βασιλοπούλα καὶ ὁ πατέρας της
ὁ Κρέων ἀπὸ τὰ φάρμακά σου...

ΜΗΔΕΙΑ

Μοῦ ἔφερες τὴν πλέον εὐχάριστον εἶδησιν... Εἰς τὸ μέλ-
λον θὰ εἶσαι ἀπὸ τοὺς εὐεργέτας καὶ τοὺς φίλους μου !...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Τί λέγεις ;... εἶσαι εἰς τὰ λογικά σου ;..., μήπως ἐτρέλ-
λάθηκες γυναίκα, ποῦ ἐνῶ ἀκοῦς ὅτι κατεστράφη ἡ βασιλικὴ
οἰκογένεια, χαίρῃσαι καὶ δὲν φοβεῖσαι γι' αὐτό ;...

ΜΗΔΕΙΑ

Ἔχω καὶ ἐγὼ κάτι νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰ λόγια σου,
ἀλλὰ μὴ βιάζεσαι, φίλε μου, καὶ εἰπέ μου πῶς ἀπέθαναν...
διότι θὰ εὐχαριστηθῶ δύο φοραῖς περισσότερο, ἂν ἀπέθαναν
μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν χειρότερον θάνατον...

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἄφοῦ ἤλθαν τὰ δύο παιδιὰ σου μὲ τὸν πατέρα των καὶ
ἐμβῆκαν εἰς τὰ νυφικά δωμάτια, εὐχαριστηθήκαμεν ὅλοι οἱ
ὑπηρέται, ποῦ ἐλυπούμεθα γιὰ τὰς δυστυχίας σου., Εὐθύς
διεδόθη ὅτι καὶ σὺ καὶ ὁ ἄνδρας σου ἀφήσατε τὰ πρωτητερινὰ
μαλώματά σας καὶ ὁ καθένας ἐφιλοῦσε τὰ χέρια καὶ τὸ ξανθὸ
κεφάλι τῶν παιδιῶν, ἐγὼ ὁ ἴδιος μάλιστα ἀπὸ εὐχαρίστησιν
ἐπῆγα ἕως μέσα εἰς τὸν γυναικωνίτην μαζί των... Τότε ἡ
κυρία ποῦ ὑπηρετοῦμεν τώρα εἰς τὸν τόπον σου, πρὶν μὲν νὰ

ιδῆ τὰ παιδιὰ, ἐκύτταξε τρυφερά τὸν Ἴασονα, μόλις ὅμως τὰ διέκρινεν ἐσκέπασε μὲ δυσαρέσκειαν τὸ πρόσωπόν της καὶ ἐγύρισε ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριάν... Ἄλλ' ὁ ἄνδρας σου ἀμέσως τὴν καθησύχασε καὶ τῆς ἔπαυσε τὸν θυμόν....

« Μὴ φέρεσαι κακά, τῆς εἶπε, καλὴ μου, σ' αὐτοὺς τοῦ ἀγαπῶ ἐγώ, παῦσε τὸν θυμόν σου, καὶ γύρισε πάλιν τὸ κεφάλι σου· ἀγάπα καὶ σὺ ἐκείνους· ποῦ ἀγαπᾷ ὁ ἄνδρας σου, καὶ δέξου τὰ δῶρα ποῦ σοῦ φέρνουν.... Δὲν θὰ παρακαλέσης πρὸς χάριν μου τὸν πατέρα σου νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ μείνουν εἰς τὴν Κόρινθον;.. » Καὶ ἐκείνη μόλις εἶδε τὰ στολίσματα δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἀντισταθῆ, ὑπεσχέθη εἰς τὸν ἄνδρα τῆς ὅ,τι τῆς ἐζήτει, καὶ πρὶν ἀπομακρυνθοῦν πολὺ ἀπὸ τὸ σπίτι ὁ Ἰάτων καὶ τὰ παιδιὰ, ἐπῆρε καὶ ἐφόρεσε τὸν ὠραῖον πέπλον, ἔβαλε εἰς τὰ μαλλιά της τὸν χρυσοῦν στέφανον, καὶ ἐτακτοποιεῖ τὰς τρίχας ἐμπρὸς εἰς λαμπρὸν καθρέπτην, μὲ χαρούμενον χαμογέλιο εἰς τὴν ἄψυχον εἰκόνα ποῦ ἔβλεπε μέσα... Ἐπειτα ἐσηκώθη κατευχαριστημένη καὶ ἐπέρασε ἐλαφρὰ τὰ δωμάτια μὲ τᾶσπρα τῆς ποδαράκια στρεφομένη συχνὰ γιὰ νὰ βλέπῃ τὸ σῶμά της ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη...

Ἐξαφνα ὅμως τότε τὸ θέαμα ὑπῆρξε φοβερόν... Ἄλλαξε χρῶμα, ὠπισθοχώρησε κλονιζομένη καὶ τρέμουσα, ὅπου μόλις ἐπρόφθατε νὰ καθήσῃ, διὰ νὰ μὴ πέσῃ κάτω...

Μία γερόντισσα ὑπῆρέτρια τότε ἐνόμισε ὅτι αἰτία ἦτο κάποια δυσαρέσκεια τοῦ Πανὸς ἢ κανενὸς ἄλλου θεοῦ καὶ ἄρχισε νὰ παρακαλῆ μὲ μεγάλαις φωναῖς, ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀφρὸς ἀνέβη εἰς τὸ στόμα τῆς βασιλοπούλας, τὰ μάτια της ἀναποδογυρίσθησαν καὶ ἐγεινε κατάχλωμη... Τότε ἤρχισε καὶ αὐτὴ θρήνους ἐντελῶς διαφορετικούς ἀπὸ τὰ προηγουμένως παρακάλια της... Καὶ ἡ μὲν βασιλοπούλα ὤρμησε

εἰς τὰ δωμάτια τοῦ πατέρα της, ἡ δὲ ὑπῆρέτρια ἔτρεξε πρὸς τὸν Ἰάσονα, ποῦ μόλις εἶχε φύγῃ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ διὰ τὴν συμφορὰν τῆς γυναικὸς του...

Ὅλον τὸ σπίτι ἀντήχει ἀπὸ τρεξίματα, ἐνῶ ἡ βασιλοπούλα ἦτο ἀναίσθητος... Δὲν ἐπέρασεν ὅμως περισσότερος καιρὸς ἀφ' ὅ,τι χρειάζεται ταχὺς δρομεὺς νὰ τρέξῃ ἓνα στάδιον, ὅταν ἀνοιξοῦν τὰ μάτια της καὶ μὲ σπαρακτικὸν στεναγμὸν ἐτινάχθη ἐπάνω... Δυὸ συμφοραῖς μαζὶ τῆς εἶχαν ἔλθῃ ὁ χρυσοῦς στέφανος ποῦ εἶχε εἰς τὸ κεφάλι της ἔβγαζε ἐξαισιαῖς φλόγαις, ἀχόρταστην φωτιά, καὶ ὁ λεπτοῦφασμένος πέπλος, τὰ δῶρα τῶν παιδιῶν σου, κατέτρωγε τὸ ἄσπρο σῶμα τῆς δυστυχιμένης... Ἐπετάχθη τότε ἀπὸ τὸ κάθισμα καὶ ἔφυγε δρομαίως, περικυκλωμένη ἀπὸ φλόγας, σείουσα τὰ μαλλιά καὶ τὸ κεφάλι της ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ προσπαθοῦσα νὰ πετάξῃ τὸν στέφανον... Ἄλλ' αὐτὸς συνεκρατεῖτο στερεά, καὶ ὅσων ἔσειε τὰ μαλλιά της τόσον περισσότερον ἔλαμπεν ἢ φωτιά... Τέλος ἔπεσε χάμω καταβεβλημένη, ἀγνώριστος εἰς ὄλους ἐκτὸς ἀπὸ τὸν πατέρα της, διότι οὔτε μάτια διεκρίνοντο, οὔτε τὸ ὠραῖόν της πρόσωπον... ἀπὸ τὴν μυστικὴν ἐνέργειαν τῶν φαρμάκων τὸ αἷμα ἔσταζε μαζὶ μὲ φωτιὰ ἀπὸ τὸ κεφάλι καὶ τὰ κρέατα ἐπεφταν ἀπὸ τὰ κόκκαλα ὡσὰν δάκρυ πεύκου... Τὸ θέαμα ἦτο φοβερόν, καὶ ὁ καθένας ἐφοβεῖτο νὰ ἐγγίσῃ τὴν νεκράν, διότι ἔβλεπε τί θὰ ἐπάθαιεν... Ἐξαφνα ὅμως ὁ δυστυχιμένος πατέρας της μὴ ὑποπτεύων τὸ δυστύχημα ἐμβῆκεν εἰς τὸ δωμάτιον... τότε ἔβαλε ἀμέσως τοὺς θρήνους, ἔπεσε ἐπάνω εἰς τὴν νεκράν, τὴν ἀγκάλιασε, καὶ τῆς ἔλεγε μὲ φιλιά... « ὦ δυστυχιμένο παιδί, ποῖος κακὸς θεὸς σὲ κατέστρεψε ἔτσι ἐλεεινά;.. ποῖος θὰ βάλῃ τώρα τὸν ἔρημον γέροντα πατέρα σου εἰς τὸν τάφον;.. ἀλλοίμονον!..

ἄς ἀποθάνω καὶ ἴω μαζί σου, παιδί μου!..» Ἄφου ὁμως ἔπαυσε τοὺς θρήνους καὶ τοὺς ὀδυρμούς καὶ ἤθελε νὰ σηκώσῃ πάλιν τὸ γεροντικὸν σῶμά του, ἐνοιῶσε ὅτι ἤτο κολλημέ- νος μὲ τὸν λεπτὸν πέπλον ὡσάν τὸν κιστὸν μὲ τὰ κλαδιὰ τῆς δάφνης.. καὶ τότε ἄρχισε φοικτὴ προσπάθεια... Αὐτὸς ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἀνασηκωθῆ, ἀλλ' ἐκείνη τὸν ἐκρατοῦσε κολλημένον, καὶ ἂν ἐτραβοῦσε περισσότερον ἐξερορίζοντο τὰ γεροντικά του κρέατα ἀπὸ τὰ κόκκαλα!... Τέλος ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγην ὄραν ἔχασε ὁ κακόμοιρος καὶ αὐτὸς τὰς δυνάμεις του καὶ ἐξεψύχῃσε.. τίποτε δὲν ἤμποροῦσε νὰ τὸν σώσῃ...

Τώρα, συμφορὰ φοικτὴ!.. κόρη καὶ γέροντας πατέρας κειτονται νεκροὶ ὁ ἓνας κοντὰ εἰς τὸν ἄλλον.. Εἰς ἐσένα, Μή- δεια, δὲν σοῦ λέγω τίποτε, μόνη σου θὰ σκεφθῆς πῶς εἶνε δυνατὸν ν' ἀποφύγῃς τὴν τιμωρίαν, ὅσον ὁμως διὰ τὰν-θρώπινα πράγματα, δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποῦ τὰ νομίζω σκιάν μονάχα καὶ τίποτε ἄλλο, καὶ δὲν φοβοῦμαι νὰ εἰπῶ, ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ περνοῦν γιὰ σοφοὶ καὶ λέγουν ἡμόνον τεχνικά λόγια εἶνε κούφια ἀσκιά... Κανεὶς θνητὸς δὲν εἶνε εὐτυχῆς, πολλὰ χρήματα κάμνουν τὸν ἓνα νὰ ἔχη περὶ πολλὰς ἀναπαύσεις ἀπὸ τὸν ἄλλον, εὐτυχισμένον ὁμως δὲν τὸν κάμνουν ποτέ...

ΧΟΡΟΣ

Φαίνεται ὅτι ὁ θεὸς σήμερα δίδει δικαίως πολλὰς συμ-φορὰς εἰς τὸν Ἰάσονα... Ὡ δυστυχισμένη κόρη τοῦ Κρέον-τος, ποῦ γιὰ τὸν γάμον σου μ' αὐτὸν ἐπῆγες εἰς τὸν Ἄδην, πόσον σὲ λυποῦμαι!..

ΜΗΔΕΙΑ

Καλαῖς μου, ἡ ἀπόφασίς μου εἶνε νὰ σκοτώσω τὸ γρηγο-ρώτερον τὰ παιδιὰ μου καὶ ἔπειτα νὰ φύγω ἀπὸ τὴν χώραν

αὐτήν.. Δὲν θὰ τὰ παραδώσω ἐγὼ ποτὲ μὲ ἐλαφρὰν καρδιά εἰς ἄλλα ἐχθρικώτερα χέρια νὰ τὰ σκοτώσουν.. Οὕτως ἢ ἄλ- λως πρέπει νὰ ἀποθάνουν, ἀφου δὲ πρέπει, θὰ τὰ σκοτώσω ἐγὼ ποῦ τὰ ἐγέννησα... Ἄλλὰ ἐμπρός!.. θάρρος, καρδιά μου.. γιατί ἀργοπορῶ νὰ ἐκτελέσω τὸ ἐγκλημα, τὸ φοβερὸν ἀλλ' ἀναγκαῖον ;.. Ἐμπρός, δυστυχισμένο χέρι μου!.. πᾶρε τὸ μαχαίρι.. πᾶρέ το καὶ κάμε ἀρχὴν τῆς νέας θλιμμένης ζωῆς σου.. μὴ μαλακώσης, οὔτε νὰ ἐνθυμηθῆς τὰ παδιὰ σου, πόσον τὰγαποῦσες, καὶ πῶς τὰ ἐγέννησες... Γι' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦλάχιστον λησμονητέ τα καὶ ἔπειτα κλάψε, γιατί, μολονότι τὰ σκοτώνεις, σοῦ εἶνε τρισαγαπημένα, ἐν ᾧ ἐσύ εἶσαι ἢ περὶ δυστυχισμένη ἀπὸ ὅλας τὰς γυναῖκας. (Ἐξέρχεται).

ΧΟΡΟΣ

Ὡ γῆ, καὶ ἀκτινοβόλον φῶς τοῦ Ἡλίου, ἰδῆτε, ἰδῆτε τὴν κατρηραμένην αὐτὴν γυναῖκα... εἶθε νὰ πεθάνῃ ἢ ἴδια πρὶν βάλῃ χέρι εἰς τὰ παιδιὰ της, γιατί κατὰγεται ἀπὸ τὸ χρυσὸν αἷμά σου, ὦ Ἡλιε, καὶ εἶνε φοβερὸν εἰς ἀνθρώπους νὰ χύνουν αἷμα θεοῦ..

Ἄλλὰ τώρα, ὦ θεῖον φῶς, ἐμποδίτε, καταπράυνε, διώξε ἀπ' αὐτὸ τὸ σπῆτι τὴν δυστυχισμένην ποῦ τὴν ἔκαμαν φονι-κὴν Ἐρινὺν καταστρεπτικοὶ δαίμονες καὶ χάνονται ἄδικα οἱ κόποι τόσων χρόνων ποῦ ἐχρειάσθησαν γιὰ τὰ παιδιὰ!.. Ἄδικα λοιπὸν ἐγέννησες ἀγαπημένα βλαστάρια, ὦ σὺ ποῦ ἔρχεσαι ἀπὸ τὸ ἀφιλόξενον πέρασμα τῶν σκοτεινῶν Συμπληγάδων ;.. Ἄθλία, γιατί γεμίζει τὴν ψυχὴν σου ἄγριος θυμὸς καὶ σὲ σπρώχνει σὲ σκληροὺς φόνους.. Φόνοι συγγενῶν βαρύνουν πάν-τοτε ἀτήκωτα εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μεγάλα δυστυχῆ-ματα σωρεύονται ἐπάνω εἰς τοὺς φονεῖς!..

ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΙΔΙ (ἔσωθεν)

"Αχ!.. τί νά κάμω!.. πῶς νά ξεφύγω τήν μητέρα μας!..

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΑΙΔΙ (ἐπίσης ἔσωθεν)

Δέν ἤξεύρω, ἀδελφούλη μου, χανόμεθα..

ΧΟΡΟΣ

'Ακοῦς, ἀκοῦς τῆς φωναῖς τῶν παιδιῶν;.. ὦ ἐλεεινή, κακότυχη γυναίκα!.. νά ἔμβω μέσα εἰς τὸ σπίτι, νά σώσω τὰ παιδιά ἀπὸ τὸν φόνον;..

ΤΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΑ

Γιὰ ὄνομα τῶν θεῶν.. Ναι!.. ἐλάτε!.. βοηθήσατέ μας ὅσον εἶνε ἀκόμη καιρός.. ἔφθασε ἡ μητέρα μας μὲ τὸ μαχαίρι..

ΧΟΡΟΣ

Δυστυχισμένη, εἶσαι λοιπὸν ἀπὸ πέτραν ἢ ἀπὸ σίδηρον νά σκοτώσης ἢ ἴδια τὰ παιδιά ποῦ ἐγέννησες;.. Μιὰν μόνην γυναίκα ἤξεύρω ἀπὸ τὸν παλαιὸν καιρὸν ὅτι ἔβαλε χέρι εἰς τὰ ἀγαπημένα της.. τὴν Ἰνώ, τῆς ὁποίας οἱ θεοὶ ἐπῆραν τὸ λογικόν, ὅταν ἡ γυναίκα τοῦ Διὸς τὴν ἔδιωξε νά πλανᾶται ἀπὸ τὸ σπίτι της.. τότε ἡ δυστυχισμένη γιὰ τὸ φοβερὸν ἔγκλημα ποῦ ἔκαμε, ἐπήδησε εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐπνίγηκε μὲ δυὸ της ἀκόμη παιδιά... Τί ἡμπορεῖ λοιπὸν νά γείνη φρικτότερον;.. ὦ πολυπικραμένοι γάμοι τῶν γυναικῶν, πόσα κακὰ ἔχετε κάμει εἰς τοὺς ἀνθρώπους!...

ΙΑΣΩΝ (εἰσερχόμενος)

Γυναῖκες ποῦ στέκεσθε κοντὰ εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι, μέσα εἶνε ἡ Μήδεια ποῦ ἔκαμε ὅλα αὐτὰ τὰ κακούργηματα ἢ ἐδραπέτευσε;.. Πρέπει νά κρυφθῇ κάτω ἀπὸ τὴν γῆν, ἢ νά κάμῃ πτερὰ καὶ νά σηκωθῇ εἰς τὸν ἀέρα γιὰ νά μὴ τιμω-

ρηθῇ ἀπὸ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν.. ἢ μήπως νομίζει τάχα ὅτι ἀφοῦ ἐσκοτώσε τοὺς ἄρχοντας τοῦ τόπου, αὐτὴ θὰ φύγῃ ἀτιμώρητος ἀπ' ἐδῶ!.. Ἀλλὰ δὲν μὲ νοιάζει γι' αὐτήν, ὅσον γιὰ τὰ παιδιά, γιὰτι αὐτὴν θὰ τὴν τιμωρήσουν ἐκεῖνοι ποῦ ἔβλαψε.. ἐγὼ ἤλθα νά σώσω τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν μου, μὴ τύχη καὶ πάθουν τίποτε ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς τῶν σκοτωμένων πρὸς ἐκδίκησιν διὰ τὸ ἀνόσιον κακούργημα τῆς μητέρας των.

ΧΟΡΟΣ

Δυστυχισμένη Ἰᾶσον!.. δὲν ἤξεύρεις τί δυστυχίαν ἔχεις πάθη.. διότι δὲν θὰ ἔλεγες βέβαια αὐτὰ τὰ λόγια...

ΙΑΣΩΝ

Τί συμβαίνει λοιπὸν;.. μήπως ἔχει σκοπὸν νά σκοτώσῃ καὶ ἐμένα;...

ΧΟΡΟΣ

'Εσκοτώσε ἡ ἴδια μὲ τὸ χέρι της τὰ παιδιά σου...

ΙΑΣΩΝ

"Αχ!.. τί λέγεις!.. μ' ἐσκοτώσες, γυναίκα!..

ΧΟΡΟΣ

Θεώρησε τὰ παιδιά σου ὅσαν νά μὴ ὑπάρχουν πειά..

ΙΑΣΩΝ

Ποῦ τὰ ἐσκοτώσε; μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι;...

ΧΟΡΟΣ

"Ανοιξε τὴν θύρα καὶ θὰ ἰδῆς!..

ΙΑΣΩΝ

Γρήγορα, ὑπηρέται!.. ἀνοιξτε τοὺς μοχλοὺς, βγάλτε τοὺς

άρμους των νά ιδῶ τὸ διπλοῦν κακούρημα... νά ιδῶ τὰ σκοτωμένα παιδιὰ μου καὶ νά τὴν ἐκδικηθῶ...

ΜΗΔΕΙΑ (ἀπὸ τοῦ ἄρματος)

Τί σείεις καὶ προσπαθεῖς νά ανοιξῆς ἐκεῖ, γιὰ νά εὕρης τοὺς νεκροὺς καὶ ἐμένα ποῦ τοὺς ἐσκότωσα!.. μὴ κοπιᾶζης ἄδικα... ἂν μὲ χρειάζεσαι, λέγε ὅ,τι ἀγαπᾷς!.. μὲ τὸ χέρι σου ὅμως δὲν θὰ μὲ ἐγγίσῃς ποτέ.. ὁ πάππος μου ὁ Ἥλιος μοῦ ἔστειλε αὐτὸ τὸ ἄρμα νά προσφυλαχθῶ ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου...

ΙΑΣΩΝ

ὦ βδέλυγμα, ὦ γυναῖκα μισητοτέρα ἀπὸ ὅλας καὶ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ εἰς ἐμένα καὶ εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος, ποῦ ἠμπόρεσες νά σκοτώσῃς τὰ παιδιὰ ποῦ ἐγέννησες καὶ νά μὲ στερήσῃς καὶ ἴμένα τὰ παιδιὰ μου!.. Ἄχ!.. μὲ κατέστρεψες!.. Καὶ ἀφοῦ ἔκαμες τὸ κακούρημα αὐτὸ τὸ φρικτότερον ἀπὸ ὅλα, βλέπεις ἀκόμη τὸν Ἥλιον καὶ τὴν γῆν.. Χάσου!.. τῶρα ἐννοῶ τί ἔκαμα, ὅταν σὲ ἔφερα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ ἀπὸ τὴν βαρβαρικὴν γῆν, τῶρα ἀργὰ ἐννοῶ τί φίδι ἔφερα.. γυναῖκα ποῦ ἐπρόδωτε τὸν πατέρα της καὶ τὴν γῆν ποῦ τὴν ἔθρεψε!.. Ἄ!.. οἱ θεοὶ σὲ ἔστειλαν κακὸν δαίμονα σ' ἐμένα... Ἐσκότωσες τὸν ἀδελφόν σου ποῦ ἐζοῦσες μαζί γιὰ νά ἐμβῆς εἰς τὴν εὐμορφὴν Ἀργῶ.. Ἀρχιστες ἀπ' αὐτό, καὶ ἔπειτα ὅταν ἐγενίης γυναῖκα μου καὶ μοῦ ἔκαμες παιδιὰ, τὰ ἐσκότωσες γιὰ τὰς ἐρωτικὰς ἐπιθυμίας σου!.. Καμμία Ἑλληνίς δὲν θὰ ἐτόλμα νά κάμῃ τέτοιο πρᾶγμα!.. Κ' ἐγὼ πρωτύτερα χωρὶς νά ὑποπτεύω σ' ἐπῆρα γυναῖκα καὶ συνεδέθη, μὲ ἐχθρὸν ὀλέθριον, ὅχι μὲ γυναῖκα, ἀλλὰ μὲ λέαιναν, ποῦ εἶχε καρδίαν ἀγριωτέραν καὶ

ἀπὸ τὴν Σικελικὴν Σκύλλαν... Ἄλλὰ ἐσένα, οὔτε χιλιάδες ὕβρεις ἠμποροῦν νά σοῦ κάμουν τίποτε, τόση εἶνε ἡ θρασύτης σου... Χάσου λοιπόν, κακούργος γυναῖκα, δολοφόνε τῶν παιδιῶν σου!.. εἰς ἐμένα τῶρα μένει νά θρηνηῶ γιὰ τὴν κακὴν μου τύχην, γιὰτι οὔτε τὴν νέαν μου γυναῖκα θὰ χαρῶ, οὔτε θὰ ξαναμιλήσω πειὰ εἰς τὰ παιδιὰ ποῦ ἐγέννησα, καὶ ἔθρεψα, καὶ ἔχασα...

ΜΗΔΕΙΑ

Πολλὰ ἠμποροῦσα νά σοῦ ἀπαντήσω εἰς ὅσα λέγεις, γνωρίζει ὅμως ὁ πατήρ Ζεὺς πόσον ἐγὼ σὲ εὐεργέτησα καὶ τί ἔπαθα ἀπὸ ἐσένα!.. μὴ νομίζῃς ὅτι θὰ ἐπερνοῦσες εὐχάριστα, ἀφοῦ μ' ἐντρόπιασες ἐμένα, οὔτε ὅτι θὰ σὲ ἄφρηνα ἐγὼ νά ζῆς καὶ νά γελάς εἰς βᾶρος μου... Οὔτε ἡ κόρη τοῦ βασιλέως, οὔτε ὁ Κρέων ποῦ σὲ ὑπάνδρευσε θὰ μὲ ἐδιωχναν ἀπ' ἐδῶ χωρὶς νά ἐκδικηθῶ!.. Τῶρα λέγε με καὶ λέαιναν, καὶ Σικελικὴν Σκύλλαν, καὶ ὅ,τι θέλεις... ἐγὼ σὲ ἐξεδικήθην ὅπως ἔπρεπε!..

ΙΑΣΩΝ

Καὶ σὺ ὅμως ἡ ἰδία πάσχεις καὶ ὑποφέρεις, ἀπὸ ὅ,τι ἔκαμες...

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί!.. ἀλλὰ παύει τὴν λύπην μου ἡ ἰδέα ὅτι δὲν εἶμαι περίγελως ἰδικός σου!..

ΙΑΣΩΝ

Ἄχ, παιδιὰ μου!.. τί κακὴν μητέρα ἐτύχατε!..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄχ, παιδιὰ, μου!.. πῶς ἐχαθήκατε ἐξ αἰτίας τοῦ πατέρα σας!...

ΙΑΣΩΝ

Δὲν τὰ ἐσχότῳσα ἐγὼ τὰ παιδιὰ...

ΜΗΔΕΙΑ

Τὰ ἐσχότῳσαν ὁ ἐξευτελισμὸς ποῦ μὲ ὑπέβαλλες, καὶ οἱ γάμοι σου!..

ΙΑΣΩΝ

Καὶ γιὰ ἓνα γάμον ἐτόλμητες νὰ σκοτώσης τὰ παιδιὰ σου;..

ΜΗΔΕΙΑ

Τὸ νομίζεις, φαίνεται, αὐτὸ μικρὸ κακὸν γιὰ μιὰν γυναῖκα!

ΙΑΣΩΝ

Γιὰ μιὰν φρόνιμη γυναῖκα ναί!.. γιὰ ἑσένα ὅμως ὅλα εἶνε κακά...

ΜΗΔΕΙΑ

Τὰ παιδιὰ δὲν ὑπάρχουν πειά, αὐτὸ σὲ φθάνει!..

ΙΑΣΩΝ

Θὰ εἶνε πάντοτε ἐκδικηταὶ εἰς τὸ κεφάλι σου...

ΜΗΔΕΙΑ

Οἱ θεοὶ ἤξεύρουν ποῖος ἔκαμε ἀρχὴν τοῦ κακοῦ...

ΙΑΣΩΝ

Ναί!.. ἤξεύρουν τὴν ἐλεεινὴν ψυχὴν σου...

ΜΗΔΕΙΑ

Μίσει με ὅσον θέλεις, ἀποστρέφομαι καὶ αὐτὴν τὴν δυσάρεστον φωνὴν σου...

ΙΑΣΩΝ

Καὶ ἐγὼ δὰ τὴν ἰδικὴν σου, εὐκολον ὁμως εἶνε νὰ ἀποχωρισθῶμεν!..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἄλλὰ πῶς λοιπόν;.. τί πρέπει νὰ κάμω;.. καὶ ἐγὼ ἀκριβῶς αὐτὸ θέλω...

ΙΑΣΩΝ

* Ἀφῆσέ με νὰ θάψω καὶ νὰ κλάψω τὰ παιδιὰ μου...

ΜΗΔΕΙΑ

Αὐτὸ ὄχι!.. θὰ τὰ φέρω ἐγὼ εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἑρας, εἰς τὸ ὄρος, νὰ τὰ θάψω μὲ τὰ χέρια μου, γιὰ νὰ μὴ ἀνοίξῃ τοὺς τάφους των κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς μου, καὶ τὰ περιβρίσῃ!.. Θὰ φροντίσω νὰ γίνεταί εἰς τὸ μέλλον γιὰ τὸ ἀνόσιον ἐγκλημα μεγαλοπρεπῆς ἑορτῆ καὶ τελεταὶ ἐδῶ εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Σισύφου... Ἐγὼ πηγαίνω τώρα εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἐρεχθέως, νὰ κατοικήσω μὲ τὸν Αἰγέα τὸν υἱὸν τοῦ Πανδίωνος, καὶ σὺ φυσικὰ θ' ἀποθάνῃς κακὸς κακῶς, κτυπημένος εἰς τὸ κεφάλι ἀπὸ ἓνα τελευταῖον ξύλον τῆς Ἀργούσ, ἀφοῦ ἐδοκίμασες τὸ πικρὸν τέλος τῶν γάμων μου!..

ΙΑΣΩΝ

Ἐσένα ὅμως θὰ σὲ τιμωρήσουν αἱ Ἑρινύες, καὶ ἡ θεία Δίκη ποῦ τιμωρεῖ τὰ ἐγκλήματα...

ΜΗΔΕΙΑ

Ποῖος θεὸς ἢ δαίμων εἰσακούει ἐσένα τὸν ψεύδορκον ποῦ ἀπατᾶς τοὺς ξένους;..

ΙΑΣΩΝ

Ἄλλοίμονον!.. ἄλλοίμονον παιδοκτόνε καὶ φρικτὴ γυναίκα!..

ΜΗΔΕΙΑ

Πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ θάψε τὴν γυναίκα σου!...

ΙΑΣΩΝ

Πηγαίνω πτερημένος τὰ δύο παιδιὰ μου...

ΜΗΔΕΙΑ

Δὲν θρηνεῖς ἀκόμη ὅπως πρέπει..περίμενε καὶ τὸ γῆρας... τότε θὰ ἰδῆς!..

ΙΑΣΩΝ

ᾠ παιδιὰ μου ἀγαπημένα!..

ΜΗΔΕΙΑ

Ἀγαπημένα ἦσαν εἰς τὴν μητέρα των, ὄχι εἰς ἐσένα...

ΙΑΣΩΝ

Ἀγαπημένα καὶ ὅμως τὰ ἐσχότωσης...

ΜΗΔΕΙΑ

Ναί!.. γιὰ νὰ σὲ ἐκδικηθῶ.

ΙΑΣΩΝ

Ἄχ! νὰ φιλήτω ὁ δυστυχισμένος τὸ ἀγαπημένο στοματάκι τῶν παιδιῶν μου...

ΜΗΔΕΙΑ

Τώρα τὰ φωνάζεις, τώρα τὰ φιλεῖς..τότε τὰ ἐδίωχνες...

ΙΑΣΩΝ

Γιὰ ὄνομα τῶν θεῶν, ἄφησέ με νὰ ἐγγίσω τὸ ἀπαλὸν σῶμα τῶν παιδιῶν...

ΜΗΔΕΙΑ

Ὅχι!.. ἄδικα τὰ λόγια σου...

ΙΑΣΩΝ

ᾠ Ζεῦ!.. ἀκούεις πῶς με διώχνει καὶ τί ὑποφέρω ἀπὸ τὴν μιανὰν καὶ παιδοκτόνον αὐτὴν λείαναν.. ἀλλ' ὅσον ἤμπορῶ καὶ δύναμαι, κλαίω καὶ θρηνῶ τὰ παιδιὰ μου καὶ φέρνω μάρτυρας τοὺς θεοὺς, ὅτι, ἀφοῦ μοῦ τὰ ἐσχότωσης δὲν μ' ἀφήνεις νὰ τὰ ἐγγίσω, καὶ νὰ τα θάψω νεκρά, ποῦ εἶθε νὰ μὴ τὰ ἐβλεπα σφαγμένα ἀπὸ ἐσένα ἐγὼ ὁ πατέρας των!..

ΧΟΡΟΣ

Ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς ἔχει ἄπειρον σοφίαν... οἱ θεοὶ πολλὰ ἐκτελοῦν χωρὶς νὰ τὰ περιμένωμεν, ὅσα ἐνομίζαμεν βέβαια δὲν ἐγείναν, ἐκεῖ δὲ ποῦ δὲν τὸ ἐπερίμενε κανεὶς ὁ θεὸς ἤρε τὴν λύσιν... Ἔτσι ἐτελείωσεν αὐτὴ ἡ ἱστορία...

Τ Ε Λ Ο Σ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΦΕΞΗ
ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΙΩ. ΖΕΡΒΟΥ

Ἐξεδόθησαν

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

Ἡέρσαι. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβοῦ . . . . Δρ. 1.50

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἽΡονθεσ. Μετάφρασις Πολυβ. Δημητρακοπούλου . . . . . » 3.—
Βάτραχοι. Μετάφρασις Πολυβ. Δημητρακοπούλου . . . . . » 3.—
Ἐκκλησιάζουσαι. Μετάφρ. Πολ. Δημητρακοπούλου . . . . . » 2.—
Λυσιστράτη. Μετάφρασις Πολ. Δημητρακοπούλου . . . . . » 2.—

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ

Ἀθηναίων Πολιτεία. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβοῦ
Ἠθικά Νικομάχεια. Μετάφρασις Κ. Ζάμπα

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Οἱ τρεῖς Ὀλυμπιακοί. Μετάφρ. Ν. Γκινόπουλου . . . . . » 1.—

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ

Ἐγχειρίδιον. Μετάφρασις Ἀρ. Καμπάνη . . . . . » 0.80

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

Ἡλέκτρα. Μετάφρασις Ἀγγ. Τανάγρα . . . . . » 1.50
Βάκχαι. Μετάφρασις Κ. Βάρναλη . . . . . » 1.50
Ἴππόλυτος ὁ στυφαναηφόρος. Μετ. Α. Τανάγρα . . . . . » 1.50
Ἰφιγένεια ἢ ἐν Ταύροις. Μετ. Ν. Κυλαριόση . . . . . » 1.50
Ἀνδρομάχη. Μετάφρασις Γ. Τσοκοπούλου . . . . . » 1.50
Μήδεια. Μετάφρασις Ἀγγέλου Τανάγρα . . . . . » 1.50
Ἀλκίησις. Μετάφρασις Γεωρ. Τσοκοπούλου . . . . . » 1.50

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

Μοῦσαι. Μετ. Α. Σκαλίδου, ἐπιθεωρηθεῖσα ὑπὸ Ἰω. Ζερβοῦ.

Τόμ. Α'. Κλειώ—Ἐδύρηη . . . . . Δρ. 3.—
· Β'. Θάλεια—Μελπομένη—Τερψιχόρη . . . . . » 3.—
· Γ'. Ἐρατώ—Πολύμνια . . . . . » 3.—
· Δ'. Οὐρανία—Καλλιόπη . . . . . » 3.—

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Μετάφρασις Ἰω. Ζερβοῦ.

Τετὸς Α'. Βιβλία Α' καὶ Β' . . . . . Δρ. 2.50
· Β'. . . . . Γ' καὶ Δ' . . . . . » 2.50
· Γ'. . . . . Ε' καὶ ΣΤ' . . . . . » 2.50
· Δ'. . . . . Ζ' καὶ Η' . . . . . » 2.50

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

Εἰδύλλια. Μετάφρασις Ἰωάννου Πολέμη.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

Ἄπαντα. Μετάφρασις Ἰω. Κονδυλάκη, Τόμος πρῶτος . . . . . » 3.—

200 ΔΡΑΧΜΩΝ ΒΙΒΛΙΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΛΗΡΕΣ ΟΝΤΕΣ ΑΥΤΑ ΑΝΑ 10 ΔΡ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ.—Ζητήσατε τιμολόγιον (δωρεάν)*

